

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utgivningsorgan: Riksorganisationen UFO-Sveriges Centralgrupp.

Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson, Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.

Redaktionens telefon: 0224/121 82

Tryckning och distribution: Lelf Andersson, Ryd, 380 60 FARJESTADEN.

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 35 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokontonummer 35 44 51-7 Lelf Andersson

Det här är årets sista utgåva av "internbladet", och för den som inte förnyat sin prenumeration är det hög tid att skicka in 40 kronor till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson, så att ni kan hänga med i vad som händer inom organisationen även 1979. Upplagan har legat på ca 150 exemplar och det är viktigt att dessa siffror kan hållas och förbättras så att en tryggad utgivning kan fortgå.

När detta skrives har planeringskonferensen ännu inte hållits i Ludvika, men jag tror att de isolerade problem som uppstått skall kunna lösas där, och att en hel del värdefullt för UFO-Sveriges framtida utveckling skall kunna diskuteras fram under tvådagarskonferensen. Personligen har jag försökt övertala en mängd aktiva att åka dit och verkligen sätta sig in i UFO-Sveriges arbete.

I ett ganska tidigt skede av "internbladets" historia, överlät vi från centralgruppen hela ansvaret på tidningens båda redaktörer Mats Nilsson och Håkan Ekstrand i Sala. Medlemstidningen har därefter producerats utan direktiv och insyn från centralgruppens sida. Denna utveckling har på ett konkret sätt visat hur en lokalgrupp kan, och skall, arbeta för att lasta av centralgruppens omänskligt stora arbetsbörda. Vi är stort tack skyldiga till Mats och Håkan, och framförallt till Leif Andersson och Bert Petersson, som slavat med tryckning och distribution av denna medlemstidning.

Tidningens rubrik "ordet fritt" har under hösten äntligen tagit fart med mera riv i debatten - någonting som vi ser som mycket positivt. Det har rört sig om i huvudsak två sorters missnöjesskrivelser. Dels där centralgruppen utsätts för kritik och där vi gått i svaromål. Dels interna stridigheter i lokalgrupper, där centralgruppen inte bör lägga sig i deras resp. inre angelägenheter. I båda fallen är det viktigt, att åsikterna förs fram och presenteras för läsarna, eftersom det finns mycket att lära av detta. Tidningen är, som framgår, en "intern" medlemstidning, vilket innebär, att ingen kan ställa skadeståndsanspråk på "företal och ärekränkning".

Jag hoppas, att alltfler UFO-Sverigegrupper under 1979 skall försöka förstå, att inte längre tänka i begreppen "vi" (resp. lokalgrupp) och "de" (centralgruppen eller UFO-Sverige). Varje lokalgrupp är själva (tillsammans med de övriga lokalgrupperna) Riksorganisationen UFO-Sverige. Det måste således gå att få folk i lokalgrupperna att arbeta självständigt, utan att hänga upp det hela på något överordnande organ (centralgruppen), som skall styra och ställa med allt.

Alla måste försöka förstå, att UFO-Sverige är en samarbetsorganisation av UFO-grupper, där varje grupp påtar sig vissa arbetsuppgifter och svarar för dem. T.ex. har under 1978 Köpings UFO-förening svarat för funktionerna rapportcentral/alarmeringscentral, utbildning av fältforskare, marknadsföring etc. Salagruppen har svarat för framställningen av denna medlemstidning. Skänningegruppen har framställt UFO-Sveriges organ utåt, UFO-Information, och samtidigt svarat för funktionen UFO-Sveriges kansli. Nyköpingsgruppen har svarat för "Svensk UFO 78". Ludvikagruppen har svarat för årets andra planeringskonferens med dess omfattande uppläggning.

Det måste således gå att skapa flera sådana funktioner under 1979 för att få Riksorganisationen UFO-Sverige slagkraftigare !

Thorvald

GOD JUL

OCH

GOTT NYTT ÅR

Önskar vi alla våra läsare, från oss på Intern UFO-Sverige Information.

Bert

Håkan

Leif

Mats

Så här hoppar vi över "ljusvallen"

När man talar om att resa till stjärnorna, så är det ingen som tänkt sig att man ska resa dit med en typ av rymdskepp som används i dag. Man talar inte ens om att utrusta dem med atomdrift. Precis som Gunnar Dahlby nämner i sin artikel, Kontakt med stjärnorna, skulle resan ta alldeles för lång tid.

Visserligen skulle en sådan resa vara intressant ur många synvinklar och fullt möjlig i dag. Men man skulle knappast få ut något praktiskt av den, som skulle motivera de stora kostnaderna.

Nej, det är andra typer av rymdfarkoster det rör sig om. Det rör sig om olika former av kvanteffektanordningar som gör det möjligt att hoppa över "ljusvallen". Om någon tycker detta låter löjligt, så vill jag påminna om att kvanteffektanordningar, som gör liknande hyss, redan finns på marknaden - t.ex i tunneldioden. Det som kan säljas för miljontals kronor måste man verkligen ta på allvar.

Det är doktor Gerald Feinberg vid Columbia University som står för denna idé. Hans avhandling "On the Possibility of Superphotonic Speed Particles" påpekar att eftersom plötsliga hopp från ett tillstånd till ett annat är kännetecknande för kvantsystemen, så kanske det är möjligt att hoppa över "ljusvallen" på detta sätt, eftersom den inskränkta eller speciella relativitetsteorin inte förnekar att hastigheter högre än ljusets existerar. Den säger bara att hastigheter som är lika med ljusets är omöjliga - och det är en helt annan sak.

Här bör man dock driva ut en ond ande, som vördig doktorn ganska välbetänkt har avstått från att mana fram. Det finns många saker som faktiskt färdas snabbare än ljuset, men de är egentligen inga "saker" - de är bara skenbara och har ingenting att göra med överföring av energi, massa eller information.

Ett exempel - välkänt för tusentals radartekniker - är radiovågornas sätt att röra sig längs de rektangulära kopparrör som kallas vågledare. De elektromagnetiska mönstren som färdas genom en vågledare kan röra sig snabbare än ljuset - aldrig med lägre hastighet än så.

Det vesäntliga är att existensen av sådana hastigheter (fashastigheter) inte på något sätt strider mot relativitetsteorin. Men det finns andra fenomen som gör det. Hör bara vad professor Herbert Dingle publicerade i Royal Astronomical Societys tidskrift The Observatory i december 1965.

"Rapporten nyligen att artificioellt skapande budskap från avlägsna delar av universum kanske har uppfattats har givit upphov till mycket spekulation om möjligheten att kommunicera över stora avstånd, varvid man alltid tycks ha tagit för givet att en tid av minst r/c måste gå innan en signal kan mottas från avståndet r (c = ljusets hastighet). Det finns dock inget bevis för detta. Det finns anledning att tro att det stämmer för sådana fenomen som bara kan lokaliseras vid en punkt eller inom ett litet område, men vissa fenomen uppfyller inte dessa villkor. Om relativitetens postulat är sant så ger Dopplereffekten ett medel för omedelbar kommunikation över hur stora avstånd som helst... Det skulle därför i princip vara möjligt att utforma en signalkod...som gjorde det möjligt för oss att sända ett budskap hur långt som helst och få svar omedelbart."

Det jag vill komma fram till bör redan framgå tillräckligt klart av uttdarget. Lägg därtill Einsteins ekvivalensprincip, som ligger till grund för gravitationsteorin. Varje bok om detta ämne illustrerar genom att tänka sig en människa på ett rymdskepp. Om rymdskeppet accelererar i jämn takt så påstås det att hon omöjligt kan skilja mellan de "tröghets-

krafter" som påverkar henne och dem som härstammar från ett gravitationsfält.

Detta är rent nonsens, säger Isaac Asimov i sin artikel "Possible, That's All" från 1968 - om inte iakttagaren och hans rymdskepp har noll dimensioner. Man kan alltid skilja mellan ett gravitations- och tröghetsfält. För om man undersöker vilket gravitationsfält som helst med ett passande instrument (som inte behöver vara mer komplicerat än ett par kullager, vilkas rörelser i fritt fall iakttas med tillräcklig precision) så upptäcker man snabbt två saker:

1) Fältet varierar i intensitet från punkt till punkt, eftersom det lyder under en lag om den inverterade kvadraten (denna "gravitationslutningseffekt" används nu för att stabilisera satelliter i bana).

2) Fältet är inte parallellt, eftersom det utstrålar från någon central gravitationskropp.

Om nu ekvivalensprincipen är ogiltig så får detta flera viktiga följder. Ett av de effektivaste argumenten mot möjligheten av anti-gravitation och "rymddrift" kullkastas. Dessutom, vilket är viktigast för den här diskussionen, kommer vi att i relativitetsteorin ha gjort ett hål som är så stort att vi borde kunna skicka ett överljusskepp genom det.

Om vi talar om hål, så kommer vi kanske naturligt till vår gamla vän hyperrymden, den bekväma genvägen som så många SF-författare har tagit. Vi bör nog inte säga att hyperrymden bara är en skönlitterär anordning. Minst en matematisk fysiker, professor J A Wheeler, har konstruerat en teori om rumtid som inbegriper vad han kallar "maskhål". Dessa har hyperrymdens alla klassiska attribut: man försvinner vid A och dyker upp igen vid B utan att någonsin besöka någon mellanliggande punkt.

Med dessa ord bör jag alltså ha klargjort att forskarna är inne på helt andra banor än de som finns på den här sidan "ljusvallen". Några rymdskepp med kraftresurser motsvarande 45 miljoner kraftverk kommer aldrig att behöva byggas.

FRED STENBOM.

Källa: VLT 1978-04-10. ANN/SAT.

KALLELSE

TILL 1979 ÅRS RIKSSTÄMMA

Valda ombud i UFO-Sveriges lokalgrupper kallas härmed till 1979 års riksstämma lördagen den 7 april 1979 i Folkets Hus i Köping. De interna förhandlingarna börjar klockan 10.00.

Enl. § 10 äger även lokalgruppernas övriga medlemmar (B-medlemmar) tillträde till riksstämmans interna förhandlingar.

Enl. § 15 skall motioner till riksstämman vara centralgruppen tillhanda minst en månad i förväg, alltså den 7 mars.

Dagordning, verksamhetsberättelse och ev. motioner kommer att publiceras i denna medlemstidning som beräknas komma ut ca 21 dagar före riksstämman.

LOKALFÖRENING I VÄSTERÅS FÅR KRIETIK.

Hur löjligt får man egentligen vara inom UFO-Sverige ? Hur mycket dumdristighet ska vi tolerera av en lokalförening innan man ska tillmätta disciplinära åtgärder ? Detta frågar jag mig efter 2 års 'umgänge' med dessa kvasi-vetenskapliga tvärsittare och småpåvar som i vår stad kallar sig "Västerås Tvärvetenskapliga Förening" (VTF).

För mig är det uppenbart att utan indignation över de härmedan redovisade arbetsmetoder kommer UFO-Sverige att urholkas inifrån. Gårdagens löjets dimma, som låg tät över "de flygande tefaten", men som har lättats betydligt på senare tid, kommer annars att drabba alla ufologer som på något sätt arbetar inom UFO-Sverige.

Nedanstående artikeln som inlämnades till vår ortstidning (VLT) till publikation och som besvarade andra tidningsartiklar om märkligheter inom VTF, visades samtidigt till VTF:s ordförande Eriksen och kassören Karlsson.

Dessa lovade mig att publicera hela artikeln i deras egen klubbtidning om jag bara ville vara så snäll att stoppa publiceringen i ortstidningen. I min oförlåtliga enfald gick jag med på detta löfte, för att sedan komma underfund med ytterligare ett banalt löftesbrott, nl. när de skrev mig att de inte alls tänkte publicera något av min kritiska artikel i deras klubborgan.

Detta var inte alls den värsta feghet, men tills vidare den senaste som VTF-styrelsen har tillgripit sig gentemot mig.

Hela debatten i vår ortstidning (VLT) startades av mig efter flera påringningar av VTF-intresserade där dom ställde mig ansvarig för sakernas gång inom VTF.

Jag, som ur protest mot styrelsens åsidosättande av UFO-forskningen hade lämnat denna för 2 år sedan!

Måttet var rågat när dessutom VTF i deras klubborgan annonserade bildandet av en UFO-grupp inom sig.

Här följer artikeln i något förkortat form :

"TVÄRVETENSKAPLIG" VAD ÄR DET?

På en insändare, där jag anklagade styresmän i "Västerås Tvärvetenskapliga Förening" att de frångått och missat poängen med själva den tvärvetenskapliga principen, kom redan en vecka senare VTF-styrelsens svar där J. Eriksen och K-E Karlsson, ungefär som papegojor, upprepar att det är tvärtom, jag, som : "tycks totalt har missat poängen med tvärvetenskap".

Låt mig då först försöka reda ut begreppet närmare, för att sedan redogöra för vad som pågick inom VTF-styrelsen under de första månaderna av dess existens, ty, flera påringningar under flojäret har visat mig att VTF-intresserade är högst ovetande härom.

Tvärvetenskap, som tingord, används sällan, eftersom det här inte rör sig om något som existerar bredvid eller ovanför de vetenskapsgrenar som man normalt återfinner i den akademiska organisationen. "Tvärvetenskaplig" som adjektiv, underförstått alltså : den tvärvetenskapliga metodiken eller principen, används numera överallt där man harkommit till insikten att ett visst problemkomplex kräver ett nära samarbete av vetenskapsgrenar som till sin natur ligger långt ifrån varandra. Tvärvetenskapligt är det alltså inte om man avser samarbete mellan två nära besläktade discipliner, sånt har alltid förekommit i stor utsträckning.

Tvärvetenskap kännetecknas således av två iögonfallande egenskaper : för det första att den är målinriktad, på att lösa eller belysa ett visst problemkomplex, och för det andra att den kräver ett intimt samgående av flera mycket olikartade discipliner.

Medelst härföljande vill jag ge bevis på att VTF nästan från dess allra första början systematiskt i både ord och handling har frångått dessa två, för den tvärvetenskapliga metodiken väsentliga kriterier.

Något som för mig ^{var} anledning att jag lämnade VTF-styrelsen redan efter några månader.

Som jag i min första insändare skrev, och som inte heller förnekats av Karlsson och Eriksen, var VTF från början tänkt, och växte fram, som en UFO-forsknings förening som skulle närma sig denna svårlösta problematik på ett tvärvetenskapligt sätt.

VTF var målinriktad på UFO-forskningen och utifrån, åtminstone sex olika ämnesområden, som var och en hade sitt berättigande i UFO-frågan, försökte vi att gemensamt studera dessa ämnen med UFO-forskningen som gemensamma nämnare. Ja, så hade vi jobbat fram oss ett tag och så antogs även stadgarna, i all sin övriga bristfällighet, på årsmötet 1976.

Med denna målsättning för ögonen kände jag mig lycklig över att, i all beskedlighet, kunna bidra med olika resultat från min verkstad, ritbräde och skrivmaskin. Men, ser du, jag hade underskattat pratmakarna, du vet, pratmakarna som kombinerar mycket tyckande och litet vetande med stor övertalningsförmåga. Dom hade fått för sig att allt skulle gå mycket bättre om man delade upp och separerade ämnesområdena var för sig i små grupper.

De betraktade stadgarna mera som dekoration än som riktlinjer och handlingsprogram. Mycket annat, som i och för sig var intressant t.ex. hypnos och akupunktur fick plats, men av någon UFO-forskning som central punkt fanns inget kvar när jag lämnade VTF. Som medansvarig för kontaktorganet fick jag inte ens publicera Riksorganisationens "UFO fältforsknings handledning", som då var en självklar debatt inlägg.

Det infördes, hör och häpna, förbud för ledamöterna att skriftligen kommunicera med varandra. Till mig returnerades t.ex. motiverade varningar angående hyran av en lägenhet som var tänkt som klubblokal. Hur pass realistiska dessa varningar var, har med all tydlighet för de inblandade visat sig.

Om sånt kommunikationsförbud är enastående inom svensk ufologi vet jag givetvis inte, men groteskt var det och jag behöver knappast påminna dig om liknande politiska påbud ute i den stora världen. Beslutet blev också protokollförd den 12-3-1976. under §3a: "Styrelsen beslöt att endast objektiv information får sändas medlemmarna emellan inom föreningen!"

Jag vet fortfarande inte om de också tillsatte en kommité som skulle skilja mellan objektiv- och "icke tillåten" information, ty detta var för mig den välkända droppen som gjorde att bägaren rann över.

Smärtsamt, tyckte jag, var att behöva se hur för övrigt resonabla och förståndiga kamrater underkastade sig denna form av själslig självstypning, kanske i förhoppning om att "kverulanterna" skulle bringa ordning och reda i föreninglivet igen. Så långt bort från UFO-forskningen hade dom kommit att jag fick köpa föreningens 'UFO-frågeformulär' så att jag ensamt skulle kunna fortsätta UFO-dokumenteringen, även ett förslag till föreningens fältforsknings verksamhet skickades tillbaka till mig.

Sent omsider måste styrelsen ha insett att deras föreningspolitik stred mot stadgeprogrammet, dessa ersattes nämligen i sin helhet på årsmötet 1977.

Häri kan man klart läsa att UFO-forskningen är endast én av sju intresseområden som ska studeras, eller som presentationshäftet säger beträffande uppdelningen: "Med tiden kom dock dessa ämnesområden att leva ett eget liv inom föreningen, vart och ett självständigt lockande till aktiviteter. Därför ansågs det nödvändigt att dela upp föreningsverksamheten i olika grenar!"

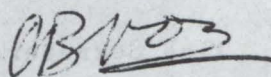
Detta, om något, bör räcka för att illustrera för VTF-intresserade vem det är som "tycks totalt ha missat poängen med tvärvetenskap".

Någon, kanske, har redan frågat sig varför det bara är, som Karlsson / Eriksen skriver, "ca. 5 aktiva medlemmar av totalt 62" och att "endast få har utnyttjat möjligheten att komma till medlemsmöten".

Stadgarnas nuvarande form är högst diffus och inte minst detta är VTF:s stora svaghet. Ingenstans än just här brister det så uppenbart i målinriktning och 'selekterande effekt', du vet, den effekten som ska förhindra att t.ex. bordtennisspelarna ska börja spela pingpong inom schackklubben. Ständiga enkätundersökningar (två har redan genomförts) om vad medlemmarna nu egentligen vill syssla med och prioriteringsdebatter har väl kommit för att stanna.

Till sist, : jag anser det vara en skam och en belastning för UFO-Sverige att dessa kverulanter som är betydande mera tvär än just vetenskaplig tillåts ha medlemskap i Riksorganisationen.

Chris B. Vos.
Västerås.

SVAR FRÅN LOKALFÖRENINGEN I VÄSTERÅS

Västerås Tvärvetenskapliga Förening tackar C B Vos för undervisningsmaterial, som på föga vederhäftigt sätt utreder för denna tidnings läsare begreppet "Tvärvetenskaplig".

Här nedan följer en ordlista och några klara besked:

INDIGNATION	: Förtrytelse, harm
TVÄRVETENSKAP	: Tvär= genomskärrning. Vetenskap= lärd forskning, systematiskt vetande
KVASI	: Föregiven, oäkta, sken, sämre, halvvägs, mindervärd.
KVERULANS	: Benägenhet att klaga, klandra, kritisera, särskilt när det gäller småsaker.
KVERULANT	: Person som är benägen att klaga med liten eller ingen grund.
KVERULERA	: Klaga och besvära sig, gräla och bråka.
SMÅPÅVAR	: Påve betyder fader(katolskt överhuvud)
PRATMAKARE	: Personer som uttrycker sig om mycket utan att säga något.
BANAL	: (franskt) Vardaglig, (ut-)sliten, intetsägande, trivial.
SELEKTION	: Urval, utväljande.

Eventuella "kvasi-vetenskapliga tvärsittare" och "småpåvar" blir antingen anmodade att lämna föreningen eller begär frivilligt utträde. Allt enligt VTF-stadgarna (§ 3)

Det är beklagligt, om det nu är så, att "VTF-intresserade" telefonterroriserar C B Vos och därmed hamnar alldeles galet. VTF-medlemmar har säkert klart för sig att medlemsmötena är till för ev. kritik av styrelsens åtgärder.

Nya stadgar antogs av just det skälet att de gamla var bristfälliga och knappast tjänstgjorde som ändamålsenliga sådana, vilket också framgick av befogad kritik mot dem.

"I all beskedlighet" har hela tiden flera medlemmar arbetat med framtagande av material och bidrag, allt i den målinriktade ideella anda som är VTF:s

Vid tiden för VTF:s bildande förekom en hel del personliga meddelanden inom arbetsgruppen, mellan de ordinarie arbetsmötena, om hur föreningsarbetet skulle läggas upp. Därför beslutades att alla åsikter och punkter enbart skulle föras fram och behandlas under de ordinarie mötena, inte som styrningar och påverkningar dessemellan.

Första enkätundersökningen genomfördes på initiativ av C B Vos innan överhuvudtaget några stadgar var antagna (1976). Den andra (och senaste) utfördes som ett komplement.

De avslutande raderna om "kverulanter som en belastning för UFO-Sverige" instämmer vi helt och fullt i.

Styrelsen för V T F/

Ordförande:

Jan Eriksen

Sekreterare:

Anna-Carin Roos

Kassör:

Karl-Erik Karlsson

Vice Ordförande:

Paulus Anttila

Vice Sekreterare:

Agneta Andersson

Övriga ledamöter

Jan Eriksen

Anna-Carin Roos

Karl-Erik Karlsson

Paulus Anttila

Agneta Andersson

SNART KAN VI RESA I TIDEN

Tänk dig den här situationen:

Du är 25 år och ska göra en resa i universum. Din fru och dina små barn vinkar av dig. Dina vänner firar avskedet med glada tillrop: Kom tillbaka medan vi känner igen dig.

Och visst är du dig lik när du kommer tillbaka efter fem år. Du är ju bara 30 år och livet ligger framför dig. Men när du möter frun och barnen får du en chock. För din fru är en gammal kvinna som fyllt 75 och barnen är mycket äldre än du. På jorden har det gått mer än 50 år...

Science fiction? Nej - redan om några tiotal år kan resorna i tiden bli hisnande verklighet.

Sedan årtusenden tillbaka har människor drömt om att kunna hejda tidens lopp. Våra förfäder fantiserade om trolldrycker som skulle skänka evig ungdom. Vi själva försöker fördröja åldrandet med mera vetenskapliga metoder. Men kommer vinågonsin att direkt kunna påverka tiden? Bromsa denna eviga ström i vilken vi hjälplöst driver vidare? Svaret på denna orimliga fråga tycks - märkligt nog - bli ett JA.

Tidens gång tycks inte vara något orubbligt, redan när seklet var ungt framhöll Albert Einstein i sin relativitetsteori att tiden kunde vara ett föränderligt fenomen, att tiden skulle saktas vid extremt höga hastigheter. Det enda som förr stödde dessa idéer var matematiska beräkningar, bara siffrorna på pappret. Idag har vi kommit så långt att de förutspådda tidsförändringarna börjat bli mätbara.

Det hände något egendomligt med de tre amerikanska astronauterna Gerald Carr, William Pogue och Edward Gibson, som satte sitt berömda tidsrekord ombord på rymdstationen Skylab våren 1974: De hade vistats i rymden i 84 dygn, jagat runt jordklotet i 1214 varv med en hastighet av 8 kilometer i sekunden (28.800 km/tim). Under denna tid förlängde de sina liv med en sjuhundradels sekund. Eller rättare sagt: de åldrades en sjuhundradels sekund långsammare än om de hade befunnit sig på jorden. Även deras klockor sackade efter lika mycket (eller lika litet) under den långa rymdfärden.

Astronauternas nedsaktade åldrande - liksom nedsaktningen i klockmekanismerna - orsakades av rymdfarkostens hastighet. Den försvinnande korta tidsintervallen kan förefalla betydelselös och ointressant. Men detta är bara en början. Tidsfördröjningen - eller tidsdilationen (tidsutvidgning) som Einstein kallade det - ökar i en snabbt stigande kurva. När framtida rymdfarare börjar närma sig ljusets hastighet - och sådana hastigheter blir aktuella vid färder till andra solsystem - kommer fenomenet att få häpnadsväckande verkningar.

Bortom jordiska tidslagar

Både besättningarna och deras farkoster kommer att ryckas loss från jordiska tidslagar, slungas ut i andra tidsdimensioner. Av alla nya naturfenomen som människan mött på sin frammarsch är detta den märkligaste. Framtidens rymdmän och rymdkvinnor kommer att uppleva miraklet att åldras mycket långsammare än människor som tillbringat sina liv på jorden.

De kommer inte att känna av det - deras klockor kommer att gå lika långsamt - både liv och mekanik saktas ned i samma grad ombord på de hypersnabba rymdsketten. De kommer att leva i en annan värld med långsammare rytm än den jordiska. Det är först vid återkomsten som skillnaden blir märkbar, förbluffande.

Ännu kan det vara långt dit. Den högsta hastighet som människor hittills kommit upp i är 11,2 kilometer i sekunden (astronauterna på de amerikanska månfarkosterna) medan ljusets hastighet är 300.000 km/sek. Men redan nu är den ytterst svaga tidsdilation mätbar som astronauterna utsåts för. Man har mätt upp den med extremt exakta atomur som visar rätt på femtusendelar av en procent - uret i rymdskeppet har visat sig gå långsammare än referensuret på jorden.

De framtida fartvidundren kommer inte att behöva pressas ända upp i ljushastighet för att tidsfördröjningen ska kullkasta alla invanda begrepp om naturlagarna. Redan vid en hundraedel av ljushastigheten blir förändringarna märkbara - det handlar då om tidsfördröjningar som kan räknas i minuter.

Men Einsteins så kallade tidsparadox börjar ge sig till känna på ett dramatiskt sätt om man kommer närmare ljusets hastighet.

Tiofalt långsammare liv

På samma sätt som ett flygplans hastighet i förhållande till ljudets brukar uttryckas i Mach-tal, beräknas rymdfarkosters hastighet i förhållande till ljusets i Einstein-tal. Einstein 0,9 betyder att rymdskeppet är upp i 90 procent av ljushastigheten - dvs 270.000 km/sek. Då blir tidsfördröjningen 2,3 - tiden ombord går 2,3 gånger långsammare än på jorden.

Om framtidens rymdfarare skulle accelerera till Einstein 0,995 får tidsfördröjningen rent fabulösa verkningar. Klockorna ombord har då saktats ned till tiofalt långsammare gång än klockor på jorden - och med dem besättningens alla rörelser, organismernas fysiologiska funktioner, hela livsrytmen...

Om man från jorden kunde se det som sker ombord - om normal TV-förbindelse vare möjlig - skulle det bli som att se extrem slow-motion (långsam film) där ett språng förvandlas till sakta svävande. Besättningens röster - om vi kunde höra dem - skulle låta skrovliga som en grammfonskiva som håller på att stanna. För att kunna tyda deras ord

måste man banda dem och spela upp bandet med tiodubbel hastighet.

Och kunde besättningen ta in våra TV-sändningar, så skulle de se oss kila omkring här på jorden som myror med överkligt hastiga, knyckiga rörelser, och höra oss snattra obegripligt snabbt i falsett.

Unga fäder - Gamla barn

Om en rymdexpedition återvänder efter 5 års färd med hastigheten Einstein 0,995, har samtidigt 50 år hunnit förfluta på jorden. Besättningsmän som vinkat farväl åt sina små barn vid avfärden, kommer att återse barnen som medelålders män och kvinnor vid hemkomsten.

Austronauter som var i 25-års åldern när de for, möts av barn som ser ut att kunna vara deras föräldrar. Barnen har hunnit bli över 50 år - medan rymdfararna själva inte åldrats mer än 5 år. De är både fysiskt och psykiskt som 30-åringar, fast de enligt jordisk tidsberäkning borde vara 75 år.

Detta är inte några vilda science-fiction fantasier. Steg för steg har vetenskapliga experiment bekräftat att Einsteins förutsägelser verkligen stämmer - även om tidsparadoxen ännu inte haft så dramatiska verkningar. Men miraklet med omkastade åldrar kan tänkas drabba oss redan i nästa sekel om utvecklingen rusar vidare i samma tempo som nu.

Att fenomenet med livsförlängning är aktuellt framgår bland annat av det faktum att ett engelskt försäkringsbolag redan har övervägt att ändra pensionsbestämmelserna för rymdfarare: Man kan inte gärna pensionera en 75-åring som har en 30-åringens fysik. De teknologiska problemen är stora - men förr eller senare blir det sannolikt möjligt att färdas med hastigheter nära ljusets. På rymdteknikernas arbetsbord finns redan nu utkast och ritningar till farkoster avsedda att nå relativistiska hastigheter. Praktiska experiment har utförts med jonraketer - elektriska drivsystem som under långvarig acceleration kan nå mycket höga hastigheter. Steget därefter blir fotonraketer, som är avsedd att drivas med ljusenergi och beräknas kunna nå snuddande nära ljushastighet.

Farkosterna kommer av allt att döma att finnas. Men hur är det med människan - kommer hon att uthärda påfrestningarna? Det är fråga om att accelerera till hastigheter 10.000-tals gånger högre än idag.

Livslång resa

Märkligt nog tycks inga oöverkomliga hinder ligga i vägen för detta. Man kan komma upp i relativistiska hastigheter utan risk att krossas av accelerationen, utan att ens utsättas för några påfrestande g-krafter. Vid konstant acceleration med 1 g - varvid besättningen bara upplever behagligt normal tyngdkänsla istället för tyngdlöshet - kommer farkosten att efter ett år och fem månader att ha nått upp i 90 procent av ljushastigheten.

Ett år och fem månader - det kommer knappast att räknas som någon längre rymdvistelse i nästa århundrande. Säkert kommer färder på ett par år att ha utförts före sekelskiftet. Enligt uppgifter från Sovjet har ryssarna redan nu planerat att sända ut kosmonauter på en årslång färd i en bana runt jorden.

På amerikanska forskningscentralen har man gjort upp tidtabeller för de distanser i universum som människor kan nå genom utnyttjande av tidsfördröjningen. Med den molda accelerationen av 1 g (och lika mjuk inbromsning när halva sträckan tillryggagats) kan man resa till ett

mål på 10 ljusårs avstånd och tillbaka igen på "bara" 10 år. När expeditionen landar på jorden har då 24 år passerat där.

Vill man satsa fem år till av sitt liv på restiden, så kommer man mångfaldigt längre (genom att farkosten hinner nå ännu högre hastighet vilket ökar tidsfördröjningen ännu mera). Om den totala res tiden utsträcks till 15 år, når man mål på 37 ljusårs avstånd. Inom den radien finns det hundratals solsystem att välja på. Men under den femtonåriga resan kommer 80 år att passera på jorden.

Om man offrar större delen av sitt liv på att vistas i ett rymdskepp, kan man på 55 år resa tur och retur till Vintergatans granne Andromeda-galaxen på 2 miljoner ljusårs avstånd. Då kommer man tillbaka till ett jordklot som har åldrats 4 miljoner år. En oigenkännlig värld - om den finns kvar.

Förändrad värld

Problemen kan bli stora nog utan att man ger sig ut på livslånga färder. Det räcker med en femtomårig utflykt för att resenärerna vid hemkomsten ska mötas av en förändrad och främmande värld. En värld där 80 år har passerat - det betyder att knappast någon av deras generation finns i livet, att den långväga expeditionen är praktiskt taget bortglömd, kanske bara registrerad i något vetenskapligt arkiv.

Dessa människor som "hoppat av" från den normala tidsräkningen måste bli mottagna som säregna besökare från det förgångna. Kommer man över huvud taget att ägna dem något större intresse? De lämnar informationer och prover från avlägsna världar - men sedan står de själva där som historiska gengångare, kanske tycker man att de bara är till besvär. De måste nyutbildas, anpassas i ett annorlunda samhälle. Det sker stora förändringar på åttio år. Vem vet, kanske kommer de också att respekteras på helt annat sätt än åldringar idag.

Hur reagerar "gengångarna" själva? Vill de över huvud taget anpassa sig till det nya, egendomliga, obekanta? Hur skulle en människa från 1896 reagera om han eller hon plötsligt placerades i vår värld? En människa som inte visste mer än att elektricitet delvis börjat användas istället för gasljus. Som kanske talat med andakt i telefon någonsång, men ingenting visste om den trådlösa radion. Som aldrig sett TV eller ens varit på bio. Som kanske sett en bil någon gång men aldrig en flygande farkost med vingar...

För denna människa måste vår värld förefalla kaotisk, ofattbar, outhärdlig med sitt tempo och krav på effektivitet. Det förändrade språket skulle vara obegripligt med alla nya termer och dessutom vulgärt. Den tidsförflyttade skulle antagligen i sin förtvivlan sakna sitt rofyllda tidevarv, dess sedsamma moral och konversation.

Omvända generationsklyftor

Om och när relativistiska resor en gång blir möjliga, kommer verkningarna av dom att vända upp och ned på hela vårt ålderstänkande. Begreppen ung, medelålders och gammal kommer inte längre att ha någon betydelse. Inte när en 85-årig person kan ha en far som ser ut som 45 fast denne i själva verket är 110 år. (Sådana fall kan inträffa om fadern vid 30-års ålder ger sig iväg och lämnar kvar ett 5-årigt barn på jorden).

Förvirrande generationsblandningar kan uppstå - omvända generationsklyftor kan bli en vanlig förteelse. Och inte nog med det - människor från helt skilda sekler kan komma och blandas om varandra. Till exempel som om en grupp av Karl XII:s karoliner fanns mitt ibland oss - tillsammans med våra vikingar, och ett antal riddare från medeltiden...

Det skulle resultera i en röra av gammalt och modernt språk, av seder och bruk.

Tankeleken kan förefalla fantastisk och verklighetsfrämmande - men detta är trots allt fullt möjligt. Generationsblandningarna kan ta sin början om kanske hundra år (om relativistiska resor då kommit igång) och bli allt värre under seklerna och årtusendenas gång. Generationsblandning kan bli lika naturlig i framtiden som nationalitets och rasblandning är idag. Kanske kommer detta inte att förvåna framtidens människor mer än det förvånar oss att ha invandrare av olika folkslag mitt ibland oss.

Under de senaste årtiondena har jorden krymt mycket snabbt - res-möjligheterna har förenklats, avstånden förkortats. Det är möjligt att vi snart står inför en ny epok: då tidens dimensioner och gränser börjar krympa och suddas ut. Och människor kommer att säga likadant som nu:

- Världen är inte densamma som förr längre.....

ANNA-NITA NILSSON/SAT.

DJURKÅKE FUNNEN PÅ ANTARKTIS

En del av en djurkåke som beräknas vara 200 miljoner år gammal har påträffats i Antarktis rapporterar Amerikanska naturvetenskapliga sällskapet. Det är det första bevis som kommit fram om att landgående ryggradsdjur strövat omkring på den väldiga kontinenten så långt tillbaka. Käkfragment kan också få betydelse för den kontroversiella teorin om att Antarktis och de tre andra kontinenterna på södra halvklotet och Indien en gång hört ihop i en väldig superkontinent - men "drivit isär" under årmiljonernas lopp.

Käkfragmentet som endast är 63,5 mm långt verkar härstamma från ett aligatorliknande djur. Det påträffades i en flodbädd, ungefär 525 km från Sydpolen. Det var en geologexpedition under ledning av Peter J. Barrett från Ohio University som gjorde fyndet. Identifieringen av benet gjordes av dr Edwin H. Colbert vid Naturhistoriska Museet.

Colbert fann att käkfragmentet härstammar från ett djur som lever både i vattnet och på land och växlar i storlek från alligator till salamander. De var vanliga på jorden för 200-300 miljoner år sedan.

Colbert beräknar att djuret som käkbenet kommit ifrån var omkring en meter långt.

ANN/SAT

DET FINNS LIV

- Det är mycket sannolikt att det på ett stort antal planeter finns varelser på minst samma utvecklingsnivå som vår.

Det menar den finske fysikdoktorn Nils Mustelin. Men s.k. flygande tefat är något som Mustelin inte tror på.

- Högst osannolikt, säger han.

Mustelin publicerade i våras sina forskningsresultat i boken "Liv bland miljarder stjärnor".

DET FINNS LIV.

Under tio år har Nils Mustelin mer eller mindre regelbundet arbetat på sin bok

- Mitt främsta syfte är inte att presentera färdiga svar på alla frågor, utan jag vill ge ett kunskapsunderlag så att människor själva skall kunna dra sina slutsatser.

Men trots sin försiktighet menar alltså Nils Mustelin att det är mycket sannolikt att det på många andra håll i universum finns liv på vår egen eller förmodligen på en ännu högre nivå. Humanoider har han satt som ett samlande begrepp på dessa varelser. Han menar att mycket tyder på att många humanoider befinner sig på ett tekniskt utvecklingsstadium vida överlägset vårt eget.

- Deras tekniska kunnande kan vara ren magi för oss. Vi kanske inte förstår någonting. Det kan vara som att sätta ner en stenåldersman på Londons flygplats under rusningstrafik.

- Vi på jorden är troligen den yngsta civilisationen i hela Vintergatan, och det är därför jag tror att andra humanoider ligger så långt före oss, säger Mustelin.

Men han har en viktig invändning.

- En förutsättning är att de klarat den kris, som tycks finnas i början av den tekniska utvecklingskedjan. Det är en optimistisk gissning att de har lyckats bemästra dessa problem. Då det är troligt att de kunnat samla en enorm mängd visdom

FLYGANDE TEFAT ?

Men flygande tefat, tror inte Nils Mustelin mycket på.

- Det är ytterst osannolikt att jorden får några sådana besök, menar han. Otroligt många av de iakttagelser som görs går att förklara och i de fall vi inte hittar någon direkt förklaring behöver det betyda att det varit flygande tefat vi har haft göra med.

Nils Mustelin medger att det i hans fall inte helt och hållet går att hålla sig inom vetenskapens gränser. Han väljer istället att tala om "ärliga spekulationer". Dessa "ärliga spekulationer" får styra hans beskrivning av en utomjordisk humanoid.

- Det jag tror att jag kan påstå med hundraprocentig säkerhet är att de ser annorlunda ut än vad vi gör. Tänk bara på vilka stora skillnader som existerar här på jorden mellan exempelvis en människa, en orm, och en spindel. Och därför fortsätter Mustelin, stör det mig när man måste framställa utomjordiskt liv i form av gröna människoliknande varelser. Det är brist på fantasi!

TAR KONTAKT MED OSS.

Hur är då våra möjligheter att få kontakt med humanoider långt utanför vårt solsystem? Så här säger Nils Mustelin:

- Chanserna är lika med noll. Det blir istället vi på jorden som får vänta på att andra tar kontakt med oss. Vad vi har att göra är att lyssna på signaler och radiovågor från rymden. Vi måste lyssna mera aktivt och mera systematiskt och vi är tvugna att satsa på betydligt större "öron" mot rymden. Idag har vi knappast ens börjat lyssna på bruset från kosmos.

DEN GRÖNA KRAFTEN

EN FRAMTIDA ENERGIKÄLLA?

Solenergin är ren, miljövänlig och gratis. Men på våra breddgrader är solen ofta gömd bakom moln och solfångarna går på halv maskin. Amerikanska forskare arbetar på system som ger oss möjlighet att utnyttja solenergin också mulna dagar. Förebilden är de gröna växterna.

Övervägande mulet och frampå dagen skurar, som övergår i mer ihållande regn i de östra delarna av området...

Ännu en förstörd semesterdag för Svensson. Men för Andersson betyder Curry Melins dystra väderprognos mer än så. Andersson har nämligen investerat många sköna tusenlappar i solkollektorer på sin villa.

Konstant tillgång

Principen som träd, blommor och gräs och alger lever efter är välkänd. Till skillnad från oss människor hämtar de sin energi från det osynliga infraröda våglängdsområdet. De nöjer sig med det synliga ljuset från de röda och blå området i solspektrum. Det ljuset når alltid ner till jordytan i tillräcklig omfattning, även då himlen är mulen.

Men systemet har sina svagheter. Det synliga ljuset innehåller mindre nyttig energi än den infraröda värmestrålningen. Som exempel kan nämnas att en växt arbetar ca 25 procent mindre effektivt när solen lyser klart än våra solkollektorer. Men då himlen är täckt av moln blir förhållandet ett helt annat.

Exakt hur växterna bär sig åt för att tillgodogöra sig den här strålningen, det vet forskarna ännu inte. Alla känner vi till att det är klorofyllet, det bladgröna som svarar för huvudparten av energiomvandlingen. Klorofyllet är en ganska komplex organisk moleky, som med hjälp av solljuset omvandlar koldioxid och vatten till kolhydrater och kolväten. I dessa bindningar - socker, kåda, gummi, trä - lagras solenergin på kemiskt sätt. Genom biologisk förbränning kan växterna när som helst tillgodogöra sig energiinnehållet. Ljusenergin omvandlas alltså till kemisk energi.

Bilar på solenergi

Den här kemiska upplagringen av solenergi hos växterna - fotosyntesen - har vi människor länge utnyttjat. Nästan all energi som idag produceras på jorden leder sitt ursprung till växterna. Kol och olja är i grund och botten ingenting annat än genom årmiljonerna omvandlande rester av fossila växter. Därför kan man faktiskt påstå att exempelvis våra bilar redan nu går på solenergi.

Den gröna bensinen, skogen

Det tar som sagt några miljoner år innan nya växter hunnit omvandlas till energiråvara. Professor Calvin tror sig emellertid ha funnit en väg att förkorta den här naturprocessen. I sitt laboratorium har han på-

visat att de flesta växter producerar en rad energimässigt ointressanta kolhydrater och några få energibärande kolväten, kemiska bindningar som man också finner i mineraloljor.

Det finns emellertid också några få buskar och träd som fungerar tvärtom. De lagrar till stor del solljuset i långa kedjor av kolväten. Varför, frågar sig professor Calvin, ska man pumpa upp dyrbar olja från flera tusen meters djup när man mycket enkelt skulle kunna producera ett ersättningsmedel med hjälp av vissa växter?

För att pröva idéerna om olje- och bensinskogar behövde Calvin inte leta länge efter lämpliga producentväxter. Sockerröret är en sådan, välkänd och utnyttjad i andra sammanhang. Genom jäsning förvandlas den lagrade solenergin till alkohol. 1,3 kg socker räcker för att få fram en liter alkohol. Och kostnaden för omvandlingen kan räknas i ören.

En ny "oljeväxt"

Den stora nackdelen med sockerröret är att växten inte kan odlas överallt och att den har stora krav på växtplatsen. Därför började Calvin leta efter en mindre anspråksfull "oljeväxt". Han fastnade för törel (*Euphorbia*) som växer överallt och därtill avger en tjock, klibbig saft "med nästan samma kemiska sammansättning som petroleum". Det var bara det att molekyllvikten hos mjölksaften måste ändras från 100 000 eller 1 000 000 till ungefär 10 000 - "sedan har vi vårt spritträd".

För petrokemikerna skulle det vara en lätt sak att utvinna bensen eller andra råvaror ur den här mjölken. Enligt i stort samma förfarande som tillämpas vid den s k crackningen av olja. Calvin är också övertygad om att det ska gå och förändra strukturen hos den här mjölken.

"Man måste manipulera arvsanlagen. Därefter bör det till och med vara möjligt att styra processen efter önskan, t ex så att vi kan få fler kolväten och mindre kolhydrater."

Egna blad

Enligt professor Calvin bör man dock kunna bära de allra största vinsterna om man "undviker omvägen över naturen". Om människan lär sig att helt behärska fotosyntesen, då kan hon också med hjälp av syntetiska blad producera drivmedel oavsett klimatförhållanden.

Med drivmedel menas då ämnen som kan förbrännas med syre och sedan utföra nyttigt arbete. Det är ett sådant ämne som det konstgjorda bladet måste ge oss. Vatten är ett drivmedel som kan produceras på fotobiologisk väg.

Gröna växter gör detta i sina kloroplatser, särskilda cellorgan i vilka det finns klorofyll. Riktigt hur det går till vet man inte ännu. I princip rör det sig dock om elektriska förhållanden som påminner om det som sker i ett batteri - fast här handlar det förstas om molekyler och en fotokemisk reaktion.

När klorofyll träffas av en ljusstråle, stöts en elektron ut ur molekylbildningen och tar sig så småningom fram till en mottagare, en chinonmolekyl. Resultat: klorofyllmolekylen är positivt, chinonmolekylen negativt laddad. Därtill finns det enkla protoner, nakna atomkärnor, i det här "minibatteriet". När elektronen inte mer kan återvända till sin gamla plats, slår den sig ihop med en sådan proton och vatten uppstår.

I framtiden

Amerikanska forskare har redan tagit de första stegen mot det syntetiska bladet. Man har t ex använt laser på reaktionscentra med häpnadsväckande resultat - efter bara en tiomiljarddels sekund stöttes en elektron ut från klorofyllmolekylen och gav sig av till chinonmolekylen. I växter är alltid två klorofyllmolekyler förbundna genom en vattenmolekyl,

NY ENERGIKÄLLA TÄMJS

I utvecklandet av nya energikällor, har forskare vid Lawrence Livermore Laboratory i Californien konstruerat världens starkaste laser i strävan att utnyttja den ursprungliga energikällan- fusionsenergin, som utvecklas i en stjärna.

De 60 meter långa lasern väntas kunna producera 25 megawatt elkraft.

I inledningsskedet går det åt mera energi än den avger varför systemet går med förlust, men forskarna räknar med att kunna öka effekten till 100-300 trillioner watt. Och på 1980-talet kommer det att bli världshistoria, när det produceras mer effekt än vad lasern förbrukar. När detta händer, så har vår civilisation kommit in i fusionsåldern, och vi blir oberoende av knappa tillgångar på olja, gas, kol och atombränsle.

Vatten, bränslet för fusionen, har en fantastisk mängd av energi lagrad i sig själv. Med det tunga vätet (en isotop kallad deuterium) skulle det räcka med 200 liter vatten för att försörja en stad som New York i 10 minuter:

Trots att forskare har känt till denna billiga och oförstörbara energikälla i mer än 30 år, så har de inte lyckats att tämja den på något sätt. I stjärnorna sker processen genom att väte och värme komprimeras till extremt hög temperatur, och genom den ofantliga gravitationen som finns i stjärnan kvarhålls plasman så att den inte slungas ut i universum. Denna process fungerar bra så länge stjärnan är i storleksordningen som vår egen sol (vår sol är 1391 000 km i diameter). Här på jorden skall processen ske genom en högeffektlaser-stråle, vilken är noggrant fokuserad på en knappnålsstor kula av tungt vätebränsle, som upphetas till en enorm temperatur. Delar av kulans yttre hölje slungas bort, men den inre delen imploderar (motsatsen till explodera) och komprimerar därmed bränslet 10 000 gånger sin normala densitet. I samma ögonblick detta händer omvandlas bränslet till lithium och avger skurar av värme och ljus. Ett tunt skikt av flytande lithium, vilken täcker den sfäriska implosionskammaren, avleder värmen som sedan används för att driva en turbin.

Den väldiga lasern, som kallas Shiva efter den hindiske guden, består av tjugo stycken 1000 juoles lasers, varje ca: 46 meter lång. Lasrarna är sedan uppställda som en Gatling kanon. Varje laser består av sju element: en master laser oscillator som följs av sex stycken laser förstärkare som pumpar ut en intensiv ljuspuls motsvarar en effekt av 10 megawatt. Denna ljuspuls varar milliondelen av en sekund och dessa tjugo lasrar är noggrant synkroniserade med varandra och avger sin energi i exakt tid till ingången på implosionskammaren och spränger därmed bränslekulan för alltid. En ny bränslekula förs fram i kammaren och processen fortsätter så länge bränsle finns. Vatten finns det ju gott om allom bekant.

Trots att det fortfarande är många tekniska problem att lösa, hoppas forskarna att kunna få igång en fusionsreaktor i bruk under 1977. Sen tar det kanske 4-5 år innan det går att köra anläggningen "on line". Trots detta så är Shiva den mest lovande energikällan som framkommit på många år.

Källa: Hamradio okt. 1976
Översättning: Bertil Bengtsson

Ljushåriga och blåögda indianer

Ljushåriga och blåögda indianer har påträffats i ett djungelområde i Amazonas, meddelar brasilianska indianstiftelsen Funai.

Chefen för Funais forskningsavdelning Paulo Monteiro dos Santos har skrivit en redogörelse om detta möte och delar av denna rapport har publicerats i lokaltidningar. Enligt dessa utdrag påträffades dessa indianer vid en stor landsväg.

Indianer ur en annan stam som hjälpte Funai-männen kunde inte göra sig förstådda av de ljushåriga och blåögda. Några övriga detaljer meddelas inte.

Man har länge känt till de sällsamma indianernas existens men aldrig förr lyckats få kontakt med dem. Funai tänker skicka ut en ny expedition i april för att försöka utröna mer om de blonda indianerna.

Källa: S.K.D. 20-02-71

LOKALGRUPPERNAS MEDLEMSAVGIFTER FÖR 1979

För att underlätta mandatuträkningen till riksstämman och utgivandet av en ny adressförteckning för UFO-Sveriges lokalgrupper är det önskvärt att de grupper som önskar vara lokalgrupper inom UFO-Sverige redan under december inbetalar medlemsavgiften (A-medlemskap) på 85 (åttiofem) kronor till postgiro-konto 8 43 25-0 UFO-Information.

Anm.: 60 kr. avser tidn.UFO-Information till gruppen. 25 kr.avser medlemskapet i Riksorganisationen UFO-Sverige för gruppen (A-medlem) och häri ingår(subventionerat) medlemstidningen UFO-Sverigeinformation,adresserad till lokalgruppens valda ombud.

Kpm även ihåg att skicka in er verksamhetsberättelse till centralgruppen,avseende verksamhetsåret 1978 och innehållande antalet medlemmar per 1978-12-31.

Visste Ni att: Det största hagelkorn som någonsin har uppmätts vägde 0,758kg, hade en diameter på 19 cm och omkretsen 44,5 cm.

Det mest sällsynta grundämnet som man kan påträffa i naturen är Astat (At) Nr 85, man har beräknat att i jordskorpan ner till ett djup av 16 km bara bör kunna finna 0,3 gram av denna metall.

och även detta förhållande har man lyckats efterlikna i laboratorierna. När sådana här par bestrålats med ljus, har de avgett elektroner.

"I bästa fall behöver det inte dröja mer än ett par år förrän vi behärskar alla faserna av fotosyntesen", säger Melvin Calvin. "Och det betyder att vi någon gång i framtiden också kan konstruera syntetiska system för produktion av drivmedel och olika energiformer."

KÄLLA: Teknik för alla. Nr 3 1978.

POSTGIRO!

Det vore av stor vikt om samtliga lokalgrupper som har Postgironummer ville tala om det för oss på red, via telefon eller brev. Det har ju alla nytta av att veta, inte minst ni själva. Och det är inte alla som har postgirokatalog. Så ring eller skriv och tala om ert postgironummer så presenterar vi dem alla i Interna bladet i början av nästa år. TACK.

RED

Pilot kidnappad av flygande tefat?

Ufo-feber har drabbat Australien sedan en pilot ombord på ett litet Cessna-plan försvunnit över den australiska sydkusten. Den 20-årige piloten rapporterade om ett långt flygande föremål med vita och gröna ljus som "tycks leka något slags lek" innan radiokontakten med marken bröts och han försvann spårlöst. Det skedde i lördags kväll. (21 okt.)

Sedan dess har hundratals människor rapporterat att de sett Ufos (oidentifierade flygande föremål) längs hela staten Victorias kust. Trots grundliga spaningar har ingen ledtråd hittats som kan ge lösningen till mysteriet med 20-årige Frederick Valentichs försvinnande.

Den bästa förklaringen som luftfartsmyndigheterna hittills hittat är att Valentich kan ha vänt flygplanet av misstag i mörkret efter att ha tappat begrepp om vad som var upp och ned. Han kan då ha sett ljus reflekteras i molnen medan han flög upp och ned.

Sikten var god på lördag kväll och erfarna piloter har sagt att Venus, som just nu lyser mycket starkt, tenderar att ändra färg drastiskt när man befinner sig en bit upp i luften.

En utskrift av inspelningen av Valentichs sista ord till kontrolltornet i Melbourne visar att han frågar flygledarna om de kände till om någon flög under 5 000 fot (knappt 2 000 meter) just då. "Ingen trafik känd", svarade tornet. Valentich sade då att ett stort flygande föremål med "fyra starka ljus" passerade tusen fot ovanför honom.

Själv befann han sig på 4 500 fot och föremålet närmade sig honom från öster. — Det tycks stå stilla. Jag cirklar och föremålet cirklar ovanför mig. Det har ett grönt ljus och ett slags metalliskt sken på utsidan, sade han till kontrolltornet.

Några ögonblick senare rapporterar han: — Motorn hackar och hostar.

— Vad tänker ni göra? frågar tornet.

— Försätta mot King Island Den okända maskinen flyger ovanför mig.

Därefter slocknade Valentichs radio. (TT—AFP, Canberra)

Här har vi ett UFO-fall som är en otäck parallell med Thomas Mantell-fallet. Där fann man dock rester av planet. Det har man inte här. Jag har själv lyssnat till den sista konversationen mellan Cessnan och Trafikledaren. Det sades dock lite mer än vad som framgår här till vänster. På frågan från tornet vad han tänkte göra svarade den 20-årige Fredrick Valentich följande.

—Fortsätta till King Island, men först vill jag ta en närmare koll på vad det kan vara.

—Den okända maskinen flyger ovanför mig och följer mina manövrer.

Medan han sade "följer mina manövrer". Började radion knastra för att snabbt därefter dö bort. Allt inträffade över öppna havet utanför Australien.

Räddningsmanskapet fann en mindre oljefläck i aktuellt område. Det visade sig dock härröra från ett fartyg.

Här kan vi också se den klassiska förklaringen planeten Venus: Stämmer luftfartsmyndigheternas förklaring, vilket är möjligt borde man finna rester.

Mats

FRAMTIDENS MÄNNI- SKA CONTRA HUMA- NOID KAN MAN DRA NÅGRA LIKHETER?

Den här "fulingen" som syns på bilden är ingen humanoid även om likheten är slående. Utan vad Ni ser är en människa, som hon kan se ut i en inte alltför avlägsen framtid.

Har vi verkligen en framtid här på jorden. Ska människan anpassa naturen till sig eller ska naturen anpassa människan. Om vi väljer det första fallet så pekar mycket på att vi kommer att se ut som "skönheten" här bredvid. En monstruös "framtidsmänniska" som har anpassat naturen efter sina behov. Vi ska ta och titta lite närmare på de olika (de)formationerna som "Mr Universum år 9978" uppvisar:

Han är utrustad med ett stort kalt huvud med en ofömligt stor näsa, vilken är försedd med ett invecklat organ. Eftersom temperaturen stiger i den förenade miljön försvinner håret. I artikeln intill ges närmare uppgifter om varför man tror att framtids-människan får det här monstruösa utseendet. Bilden från Sveriges Natur 1976.

för att utestänga luftföroreningar. Djupt insänkta ögon för att undgå kringflygande partiklar. Nedhängande öron för att dämpa alltför enerverande buller.

Han är utrustad med en omfattande bröstorg som ger utrymme för stora lungor, som har möjlighet att tillgodogöra kroppens behov av luftens syreförråd. Den stora magen vittnar om växtkost. Animalisk föda är väl vid det här laget förgiftad.

Han är utrustad med en hårlös hud, som i stället blivit läderartad för att skydda mot frätande ämnen och intensivare ultraviolett bestrålning till följd av att atmosfärens ozonskikt tunnats ut.

Det här tycks bli följden om vi inte inser detta och kämpar för att jorden ska bli en ren och fin planet.

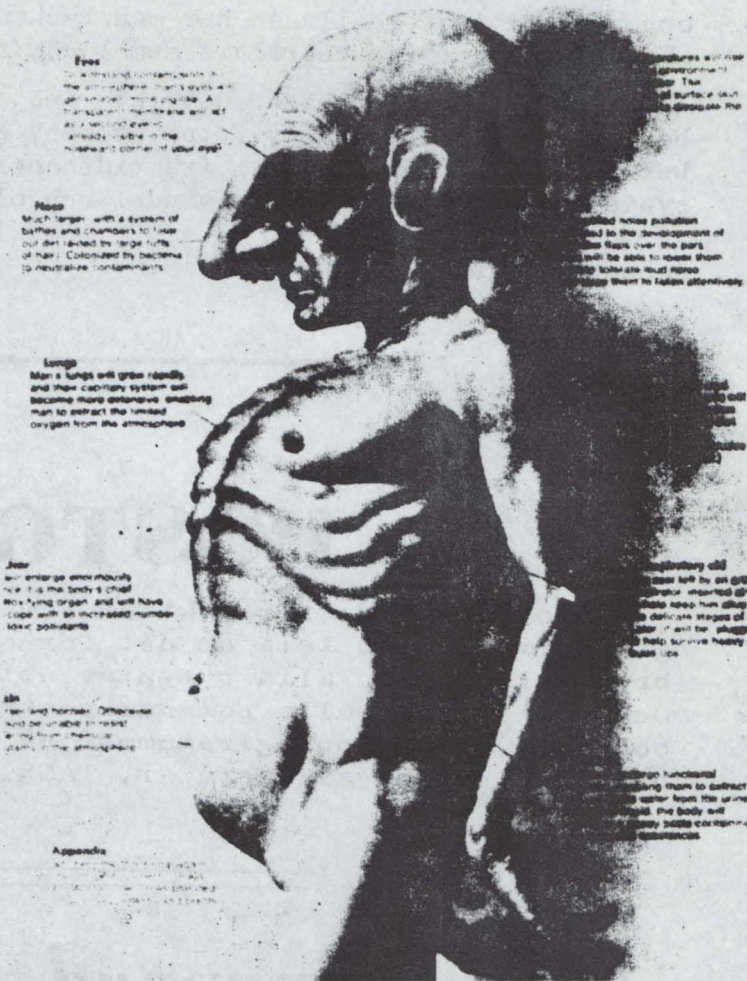
En tanke som dyker upp är, hur lika en ufonaut eller humanoid "gubben" är! Om så skulle vara fallet så måste nästa fråga bli, har även de problem med miljön på sitt håll? De flesta som studerat UFO-problemet är ju av den åsikten att vi här möter en överlägset stående kultur. Nästa fråga blir följaktligen: är man verkligen högt stående om man dras med sådana enorma miljöförändringar som här framskymtar, eller har ufonauternas utseende andra orsaker?

Kan det möjligen vara så här: Är det vi nu upplever här på jorden bara ett steg i en universell utveckling?

Kan man tänka sig att utvecklingen sker på annorlunda sätt i ett annat "sol-system"?

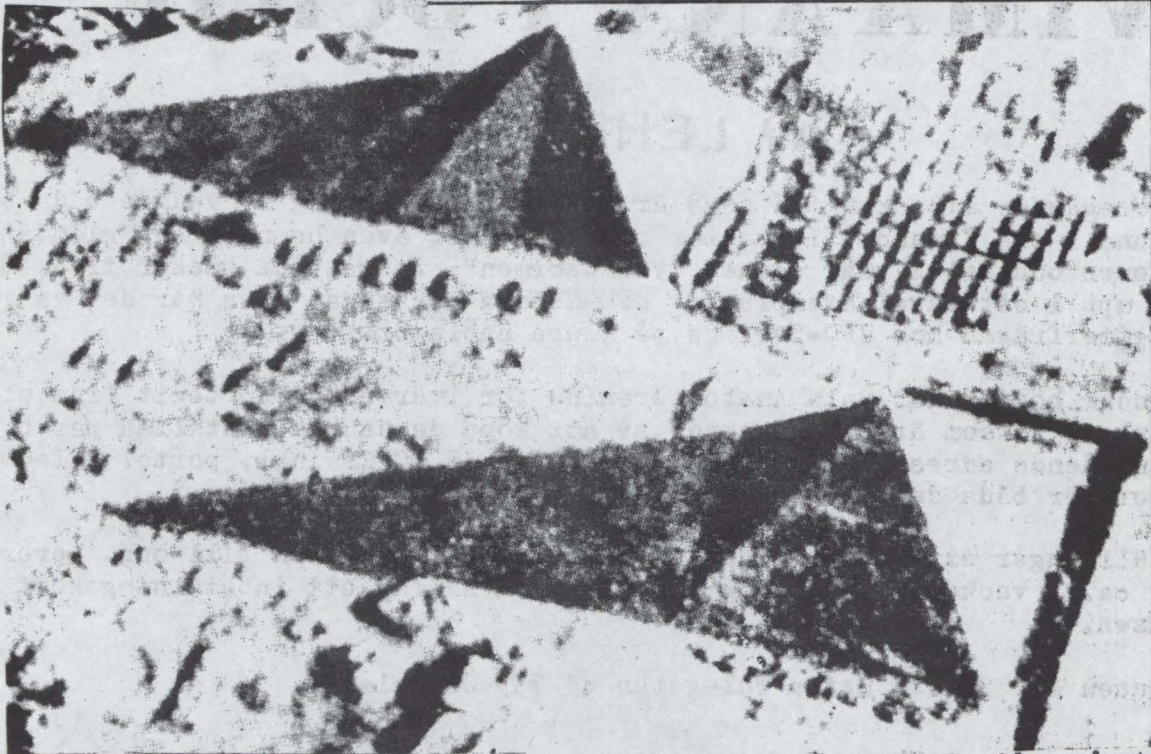
Är miljöförstöring, krig, utarmning av planeter, allmän dekadans etc.etc. bara ett steg i universums utveckling?

Ta detta som ett tips till nästa diskussionsämne i er grupp, skriv gärna och tala om vad ni kommit fram till.

CHEOPSPYRAMIDEN

— har nyckeln till framtidsmaskinen?

Nyckeln till framtidens energisnåla maskiner finns på det här flygfotot från 1920-talet.

Det föreställer två av de

tre stora pyramiderna i Gize, Egypten.

Titta noga på den bortre så kallade Cheopspyramiden. Den har den hitre

skuggade sidan något inbuktad.

Här finns hemligheten, menar ingenjör Répits från Skövde.!

Vinkeln syns knappt från marken men med säkerhet från omkring 2 000 meters höjd när solen står i ett visst läge.

Under de minuter som vinkeln syns har den trekantiga slagskuggan vissa perfekta geometriska mått.

10 års studier

Lehel Répits har i över 10 år studerat planritningar över de tre pyramiderna Cheops, Chefren och Mykerinos och de sju små som ligger bredvid samt sfinxen.

Han började med att sätta en passare i toppen på den minsta pyramiden, Mykerinos. Det var den som fotoflygplanet befann sig rakt över. Han drog passaren genom vinkelskuggorna och de övriga byggnaderna och fick fram en regelbunden spiral eller virvel som gick in mot Mykerionspyramiden.

På ett strängt geometriskt och matematiskt sätt, som det inte finns plats för att beskriva här, drog han sedan linjer i figuren och fick fram ett jättelikt hak-kors, en urgammal symbol i olika delar av världen för krafter i rörelse och för solen. Répits:

— Hakkorset föreställer ro-torn till en motor som utnyttjar naturens eget rörelsemönster, virveln eller spiralen, i stället för människans raka geometri som finns i våra motorer.

— En vanlig bilmotor till exempel är så konstruerad att den tillgodogör sig endast 30 procent av bensinen den får. Resten försvinner i värmeförluster och friktion.

— Men den här natur- eller virvelmotorn ger i stället 25 procent mer energi än vad som går åt att driva den. Den är en slags svängskiva med tyngdpunkten i centrum i stället för i ytterkanterna. Den drivs med elektriska impulser och driver i sin tur ett annat hjul som sitter på samma axel. Detta andra hjul alstrar elektricitet och energi under rotationen.

Det förstår den som sätter sig in i att naturen har ett eget ständigt nyskapande spiralsystem. Vi får inte fastna i vår vetenskaps stela tänkande.

Bygger modell

Répits tjocka bunt med siffror och ritningar i ämnet är svåra för den som inte är insatt i högre matematik. Men under hösten bygger han en modell till sin virvlande elmotor och före nyår ska den stå klar. Répits:

— Den kommer att fungera.

Répits anser att de som byggde pyramiderna vid Gize använde likadana eldrivna motorer i sina flygande farkoster. Kanske kan de även driva UFO:s, flygande tefat Répits:

— För att bevara ritningen till motorn åt framtiden byggde konstruktörerna de 10 pyramiderna och sfinxen. Men det var inte meningen att de skulle förstas förrän den nya människan kommit så långt i sin utveckling att även hon kunde flyga på åtminstone 2 000 meters höjd. Först då skulle hon behöva ritningen.

Det var på den höjden som flygfotot togs.

Vad var det för folk som byggde denna jätteritning och vart tog det vägen?

Répits anser att det var en civilisation som stod betydligt högre än vår och att den försvann i samband med den naturkatastrof

som enligt olika legender inträffade för 12 500 år sedan och som senare följdes av en lång istid. Répits:

— Men innan dessa människor försvann ville de tala om för oss hur man bygger en samtidigt energialstrande och energibesparande motor efter naturens och universums rörelseprincip, inte efter vår enkla geometri.

— Det är möjligt att de byggde farkoster med virvelmotorer för att fly från jorden när de såg katastrofen nalkas.

— Folket visste att en främmande himlakropp, Ceres, skulle kollidera med jorden. Inga vanliga dokument skulle klara sig vid den enorma stöt av vatten och jord och den hetta som skulle

uppstå vid smällen. Inga metaller skulle motstå den de efterföljande årtusendenas klimatförändringar och frätningar.

— Det bästa var att bygga med sten på ett för oss mycket invecklat sätt som vi ännu inte förstått och i pyramidform.

— För att också visa oss var deras jordaxel låg placerade de pyramiderna och sfinxen vid den tidens geografiska nordpol, alltså där Gize ligger nu. Vid dåvarande sydpolen fanns bara hav.

— Hela jordklotet tippade 90 grader av stöten med Ceres. En jätteflodväg forsade fram flera varv runt kontinenterna och raserade det mesta.

Text:

Björn von Bahr

Expressen

780730

UNIKT TILFÄLLE

VIMAANA I OCH II

AV LEHEL RÉPITS

Föregående sida kan man säga är ett kort sammandrag av vad de båda böckerna Vimaana I och Vimaana II handlar om. Del I har även namnet "Den glömda civilisationen" och del II har namnet "Världsormen". Dessa båda böcker trycktes år 1972 upp i ett fåtal exemplar av UFO-Motala och sedan dess har det varit ständigt efterfrågan hos UFO-Sverige på flera upplagor.

Under hösten har Sala Amatörförening för Tvärvetenskap tagit fram ett 40-tal exemplar. Ni som är intresserade av att köpa dessa kan beställas per brev från nedanstående adress. Priset per styck blir 43,00 Kr inkl. porto. Således blir priset för båda delarna 86.00 Kr.

Beställningar expedieras i den ordning som de kommer in till oss. Leveranstiden blir ca. 3 veckor. Skicka inga pengar utan Ni får ett inbetalningskort med leveransen.

Adressen är: S.A.T. Östra Tulegatan 43 733 00 Sala.

Kom ihåg: Skriv er egen adress i beställningen.
Texta gärna.

PASSA PÅ

6000 ÅR GAMMAL HJÄRNA.

Arkeologer har funnit en 6 000 år gammal människohjärna nära Sarasota i Florida, meddelar National Geographic Society. Det kan röra sig om den äldsta bevarade hjärnvävnaden i hela världen.

Vid samma utgrävningar hittades också en sköldpadda av en utdöd art som spetsats på en vässad käpp, samt en 10 000 år gammal bumerang. Möjligen är det den äldsta bumerang som någonsin påträffats. Dessa och hundratals andra föremål har hittats i och omkring en 75 meter djup källskänka, Littli Salt Spring.

Källa: UFO-nytt 6/1977.

Den verkliga realisten tror på mirakel.

Det underbaraste med mirakel är att de stundom inträffar.

ÖVERSÄTTNINGAR

Inom UFO-Sverige sker all översättning på ideel basis och vi måste beundra dessa personer som på sin fritid sitter och brottas med utländska tidskrifter och böcker. Att själva översättandet kan vara mycket svårt skall vi visa här nedan, där vi ska få se några översättningar som dels är väldigt roliga samt helt horribla. Dessa saker har dock inte åstadkommits av UFO-Sveriges översättare.

Vi ska här också ta tillfället iakt och efterlysa flera översättare. Du som kan något språk och känner att **Du** skulle vilja prova på, tag kontakt med Centralgruppen per brev så skickar de ut ett par artiklar om det behövs.

Nu till översättningarna vi tidigare talade om. De är tagna ur en väldigt rolig bok som heter Stilblommor och Grodor och är skriven av Red. Albert Holmkvist.

Vi börjar med en översättning från danska och alla vet ju hur lömska och farliga fällor det språket har. Man får vara mycket noga på sin vakt för att inte låta sig luras av ljudligheten. Vi återger den utan ordförklaringar i den förhoppningen, att läsaren är så pass hemmastadd i danskan att han känner igen de flesta av de ord som här har blivit så komiskt feltolkade.

Det var i byn Köpenhamn. Fastän man blott var i början av juni, hade hösten redan börjat på landet, ty heden var mycket stor. Ute på Köpenhamns redd syntes en och annan måg simma på vattnets överflata. I Sundet var vädret ej så klart och de längst ut liggande damskeppen voro inhyllade i taket, så att de knappt syntes.

På en av byns gator kom en ung man, ledigt svängande en stock mellan fingrarna. Ove Rasmussen var visserligen klädd i fattigmans frack, men var dock ryss vid universitetet och för övrigt på grund av sina kunskaper en danad ung man.

Han styrde sina steg till greve Aftenstiernes palats, där det var stor bal. Den unge mannen, som var informator åt grevens dräng, var även inbjuden. Dansen höll just på och lätta som dyngflugor svävade pigorna omkring, förda av ståtliga herrar, klädda i eleganta kjolar.

Ove blev emellertid ej glad att se de dansande och han hade eller ingen orsak. En oblid skepnad vilade över honom och han kände sig ensam och uteslutad. Han gick till en krog, där en eldgammal domestik stod med en tebacke.

- Behagar ni flöte till teet? frågade domestiken.

Ove skakade nekande på huvudet och ställde sig vid den stora kaminen, där stenkulorna brunno.

Dansen fortfor alltjämt och mellan danserna serverades till damerna den läckraste is samt olika slags sylttyg. Ove deltog ej i dansen. Han såg ut att lida av kedja. Då nalkades den undersköna grevinnan Tide. Hon var med anledning av dödsfall i familjen klädd i en sorts klänning. Ove och grevinnan satte sig på ett avsides beläget städ och medan Tide såg ner på sitt koketta lilla fottyg, viskade Ove passionerat:

- Varför förlåter du mig så här i min ensamhet?

Grevinnan såg spottande upp på honom och han fortsatte:

- Du kommer att böta på den stora mangel du har...

Han hann icke längre, ty greven, en man med slemmig uppsyn, känd för sin stora skinnsjuka, steg hastigt fram till dem. Grevinnan hoppade till som stucken av en slang.

-Min herre, vi mötas med våra sekundanter i morgon.

Följande morgon gick Ove in till en iskrämare för att köpa sig ett vapen. Med höguret huvud och sin karda i hand infann han sig vid duellen.

Striden blev kort och en halvtimme efteråt hittades Ove Rasmussen liggande död i zoologiska havet.

Det här ovan stående måste vara rekord i felöversättning. Vi ska nu fortsätta med några fraser från engelska till svenska.

He sat at the window and looked at the star (han satt i fönstret och tittade på stjärnorna)--- han satt på vinden och lockade på staren.

I like to skate (Jag tycker om att åka skridskor) --- jag liknar två skator.

The war broke out (Kriget bröt ut) --- det var bråk ute.

The farmer resolved to kill his fat pig (Bonden beslöt att avliva sin feta gris)
---bonden beslöt att kela med sin feta piga.

Never insult the humble (Skymfa aldrig en blyg) ---insylta aldrig humlor.

Vid översättning från svenska till engelska kan man också råka ut för väldiga malörer.

En svensk nykomling hade fått anställning på en farm i USA och behövde slipa sin lie och fann en slipsten, som dock saknade vev. Han vände sig då till farmaren med orden:

- I want to sleep. Where is the wife? Vilket översatt betyder - jag vill sova. Var är frun.

NÖDVÄNDIGT VIDGA VERKSAMHETSOMRÅDE

Forum för tvärvetenskap UFO Ådalen (förkortat FFT-UFO-Ådalen), har tagit till sin uppgift, att utan förutfattad mening granska, forska och vidareutveckla udda fenomen i alla former, typ psyk-motorn, pyramideffekten och parafenomen. Vidare arkeologiska fynd, sägner, muntliga traditioner och allt som kan tänkas ha någon anknytning till vår egen eller tidigare civilisationer och av teknisk natur. På vårt program står inför kommande år, förutom utbildning av fältforskare, en film (spelfilm), som skall handla om UFO, parafenomen och anordningar av teknisk natur t.ex. den nu riksbekanta el-motorn av stensåldersdatum, samt glimtar från Ådalen och vår verksamhet (filmen heter "Tankeställaren").

Vad vi hittills kunnat konstatera är t.ex., att den s.k. psyk-motorn är en utmärkt anordning för att testa sin egen hälsa eller hälsotillstånd. Om din hälsa är i prima skick så snurrar cylindern som regel bara någon minut, men om du har t.ex. en begynnande influensa, eller någon annan infektionssjukdom under uppsegling så vägrar den att reagera. Likaledes om du har intagit alkohol, 8-10 cl är ungefärliga gränsen, då effekten är borta d.v.s. cylindern står stilla.

Vi har funnit det nödvändigt att vidga vårt verksamhetsområde bl.a. därför att när man studerar UFO-fenomen så finner man att dessa har förankring i praktiskt taget alla vetenskapsgrenar och vi önskar nog att samtliga UFO-grupper, i den mån ni inte har liknande tankegångar, att följa exemplet. Vi tror att Riksorganisationen UFO-Sverige har framtiden för sig, men tyvärr så är det stora arbetet ännu inte utfört. Ta nu inte illa upp alla ni som kämpar för vår sak, ni har arbetat bra, ja mycket bra, men vi tror att det verkligt stora jobbet är kvar: nämligen att vinna klarhet i UFO-frågan och den mänskliga rasens ursprung och livets mening.

Många hälsningar från Ådals-gruppen och ett riktigt Gott Nytt År.

Reinhold Carleby

Material från månen.

Lockheed Missiles & Space Co planerar att ta byggmaterial från månen och från asteroider, när och om man ska bygga fabriker och kraftverk i rymden. Frågorna studeras i ett projekt som den amerikanska rymdflygstyrelsen NASA satsar över tre miljoner kronor på.

Lockheed ska försöka finna teknik för olika komponenter som kan användas i konstruktioner i rymden. Man ska också undersöka var anläggningarna kan placeras. Om det blir fabriker i rymden tänker sig Lockheed-forskarna att hela samhällen ska byggas upp där.

Var det så det började, är det så det kommer att sluta ?
=====

Vetenskapsmän och forskare har ständigt varit i luven på varandra i frågan om hur universum uppstod. En omhuldad teori är den bekanta s k "Big Bang-hypotesen". Enligt den skulle alltsammans ha börjat med en gigantisk smäll. Andra förespråkar nebulosateorin enligt vilken det ur stellära gasmoln skulle ha kondenserats fram himlakroppar och hela system. Ytterligare en teori hävdar att det hela började med ren strålning, alltså ingen materia, bara ljusenergi som ett allomfattande flöde.

Big-Bang förutsätter en materiekropp. En sorts kosmiskt ägg av ofattbar täthet, som av någon anledning exploderade och skickade ut materia åt alla håll i den förut tomma rymden. Stöd för denna teori menar man finns i det faktum att alla galaxer fjärrar sig från varandra som om de en gång i tidernas begynnelse legat mycket tätt tillsammans. Denna tidernas begynnelse uppskattas till 10-20 miljarder år sedan, vilket skulle motsvara universums ålder.

Teorin om Big-Bang har ytterligare utvecklats till tesen om ett pulserande universum, ömsom utvidgande sig ömsom sammandragande. Sammandragning är då förståelig mot bakgrund av den ömsesidiga gravitationskraften medan utvidgningen måste förklaras på ett mera långsökt sätt.

Dagsaktuell forskning har en tid varit sysselsatt med nyupptäckta fenomen i världsalltet. Fenomen som ställer de flesta begrepp och naturlagar på huvudet. Det gäller de s k "svarta hålen". De utgör den sista och slutliga fasen i stora stjärnors tillvaro och existens.

Ingen stjärna, vår sol inte undantagen, kommer att lysa och stråla i eviga tider. De genomgår allesammans en utveckling som är ganska ensartad till en början. En sol, eller stjärna, uppstår genom förtätning av enorma gas- och stoftmoln, främst bestående av väte som utgör den procentuellt största delen av världsalltets materia mellan och i stjärnor och himlakroppar. När den lokala anhopningen av vätgas komprimerats tillräckligt når trycket och därmed temperaturen så höga värden att nukleära reaktioner kommer igång. En ny stjärna har tänts.

Fusionsprocesserna medför emellertid att det strålningstryck som uppstår expanderar stjärnan och minskar tryck och temperatur. Atombrasan avtar och slocknar, strålningstrycket håller inte längre tillbaka gravitationskrafterna. Så börjar alltsammans om igen och fortsätter med kompression och expansion tills läget har stabiliserats och jämvikt uppnåtts mellan den utåtriktade strålningsenergin och den inåtriktade gravitationen. Flera kända sådana celesta fenomen finns. De kallas cepheidvariabler, en sorts rymdens klockor som med stor regelbundenhet varierar i omfång och ljusstyrka.

Solen "förbränner" eller omvandlar varje sekund 600 miljoner ton väte

till 595 miljoner ton helium. De resterande 5 miljonerna ton materia övergår vid processen till strålningsenergi, nästan uteslutande hård strålning såsom gamma-, röntgen- m fl slag av superkortvågig strålning. Fusionsprocesserna är koncentrerade till de centrala delarna av stjärnan och strålningsenergin har en lång och mödosam väg att vandra innan den når ytan och har under tiden växlats ned till allt långvågigare och ofarligare områden på skalan. Den tar gott om tid på sig. Den strålning som vi mottar från solen idag föddes någon gång under vår stenålder och har alltsedan dess trängt sig fram med ständiga kollisioner och studsar på sin väg tills den utmattad når ytan som ljus- och värme-strålning. Den har dock kvar komponenter av de förödande och osynliga kortvågiga strålningarna, bl. a. ultraviolett som ju gör oss bruna på sommaren.

Man tror sig veta att i solens inre härskar totalt mörker, åtminstone skulle vi uppfatta det så om vi på något sätt skulle kunna vistas där. Det mesta av strålningen skulle vara osynlig för våra ögon, då vi ju uppfattar ett mycket smalt område av spektrat.

Den ofantligt stora bränsleförbrukningen klarar solen av tack vare att den är så enormt stor. Den står för 99,9 % av hela solsystemets totala massa, resten 0,1 % utgörs av planeterna sammantagna.

Man talar om stjärnor, mycket stora sådana, med kritisk massa. Vissa sådana stjärnor når i sin tillvaro en instabil punkt och kastar ut en stor del av sin materia. De blir s k novor. Andra stjärnor exploderar helt omkring en mycket tät kropp, där atomerna degenererat och elektronerna pressats in i atomkärnan. Dessa s k "neutronstjärnor" har en mycket liten radie men en ofattbart stor täthet. Explosionen det då är fråga om brukar benämnas "supernova" en sorts rymdens domedagskatastrof. Resterna av en sådan är den s k Krabbnebulosan.

Stjärnor med ännu större massor, överkritiska sådana, går mot ett olyckligt öde. De förintar bokstavligen sig själva. När vätet i deras centrum tagit slut flyttar sig atomelden mot omkringliggande skikt. Strålningstrycket räcker inte till för att hålla gravitationen stängd utan stjärnan faller in i sig själv. Ännu en tid kan väteprocessen fortsätta tills allt nytillskott av väte är förbrukat. En ny kollaps och komprimering tills täthet och temperatur nått så höga värden att helium börjar "brinna" och bilda tyngre grundämnen. Är massan tillräcklig så fortsätter dessa kollapser till allt större tätheter, allt högre temperaturer, miljardtals grader, tills stjärnan slutligen kollapsar för gott. Då knäcks atomskalen, därefter själva atomerna. Hela stjärnmassan krymper ihop till en geometrisk punkt med oändlig densitet. Förloppet kan i sitt slutskede nå ljushastighet och utspelas på bråkdelar av en sekund. Stjärnan försvinner, i dess ställe en punkt av oändlig täthet oändlig gravitation.

Fenomenet som benämns "svart hål" har sitt namn av att inte ens ljuset

undslipper denna gravitation. Det blir alltså en svart osynlig kropp. Verkingarna på omkringliggande objekt kan man däremot se och bedöma. Materia inom räckvidden för ett sådant svart hål dras in och accelereras. Därvid hettas den upp till en halv miljard grader och utsänder en stark röntgenstrålning som kan spåras. I dubbelstjärnor kan den ena komponenten vara ett svart hål, vilket kan beräknas ur den synliga stjärnans bana.

Märkliga rum-tidförhållanden råder i den omedelbara närheten av ett svart hål med dess väldiga gravitationskrafter och de materiemängder som med nära ljushastighet sugas in i denna omätliga jättes mun. De lagar som råder under våra trygga förhållanden är här helt satta ur spel.

Man har spårat svarta hål i vår egen galax och i centrum av andra galaxer där de är i färd med att bokstavligen sluka stora delar av galaxen. Svarta hål i närheten av stjärnor drar till sig materia från sin följeslagare, på tillräckligt nära avstånd kan en hel stjärna försätligt slukas på ett ögonblick. Naturligtvis ökar gravitationen fortlöpande med växande massa hos den osynlige allätaren, gravitationskrafterna når allt längre ut och griper allt vidare omkring sig.

Upptäckten av de svarta hålen har ställt massberäkningar av det totala universum i en helt annan dager. Hålen har beräknats stå för merparten av den massa som universum består av.

Är det universums slutliga öde att förintas i en enda stor malström, uppslukas av ett svart hål? När hela galaxer småningom försvinner i dem, kommer då till slut alltsammans att bestå av svarta hål med total gravitation och total täthet? Vad händer när flera sådana möts? Uppstår kanske så småningom en kritisk anhopning av supertät materia med förödande konsekvenser? Uppstår en ny Big-Bang? Startar alltsammans om på nytt?

Var det så det började - är det så det kommer att sluta?

K E Karlsson

UPPKLARADE FENOMEN

Rapportcentralen har bland de avskrivna och uppklarade fallen sådana iakttagelser, som gjorts på ett stort antal platser samtidigt och som orsakat skrivelser i pressen.

I gruppen meteoriter, bolider och nedfallande rymdskrot kan vi redovisa följande från den senaste tiden: (total observationstid några sekunder). Här är de mest uppmärksammade.

Onsdagen 18 okt. På kvällen rapporterades från större delen av Värmland ett eldklot.

Fredagen den 20 okt. Göteborg ca. 18⁰⁰: Fallskärmsbloss

Torsdagen 26 okt. Västergötland. Stort som månen. Exploderade i 8-10 mindre objekt.

Måndagen 30 okt. Ca. 22⁰⁰: Lappland - Sydsverige (Hela landet)

Meteorsvärmar: 17 - 26 okt. passerade vi igenom svärmen Orioniderna.

7 - 16 dec. kommer vi att passera Geminiderna

17 - 24 dec. kommer vi att passera Ursiderna.

TVÄRVETENSKAPLIG

(Uppgifter hämtade ur boken "Svenska modeord" och här återgivna i sin helhet)

Ordet "tvärvetenskaplig" presenteras bäst genom ett lite längre citat ur en text från 1969 - liksom andra här återopade belägg:

"Nordiska sommaruniversitetet är en institution som specialiserat sig på s k tvärvetenskapliga problem, som kräver samarbete mellan företrädare för olika vetenskaper". Ett annat citat kompletterar: "Den tvärvetenskapliga effekten erhåller man genom anlitan av expertis från andra discipliner i samband med seminarier". Carl-Axel Moberg skriver i "Introduktion till Arkeologi" 1969 (sid 214): "Vad som här och i sådana sammanhang behövs är medvetenhet om behoven av tvärvetenskaplig verksamhet".

Här är det inte fråga om ett modeord i egentlig bemärkelse. Det har typiskt nog också bildats av två ord som sedan länge har hemortsrätt i språket. Däremot är den företeelse som har framkallat termen rätt ny och i detta nu livligt observerad. "Tvärvetenskapligt arbete avser i regel inte samarbete mellan nära besläktade vetenskapsgrenar. Sådant har alltid förekommit i stor utsträckning. Nu är det främst fråga om att vinna resultat genom att låta vetenskapsgrenar, som inom den akademiska organisationen ligger långt ifrån varandra, belysa ett problemkomplex ur sina varierande synvinklar". Man kan som ett konkret exempel nämna arkitekt Erik Kråkströms påpekande i Hbl hösten 1969 att samhällsplaneringen till sin natur är "tvärfacklig" och kräver gott samarbete mellan olika grupper av sakkunniga och förtroendemän, och att dess grundutbildning alltså är fördelad på olika universitet och högskolor. Denna grundutbildning är fortfarande illa koordinerad i förhållande till forskning och forskarutbildning liksom också till en mera "tvärfackligt" orienterande vidareutbildning, betonade han.

Hittills har man inom den akademiska utbildningen saknat "ett tvärvetenskapligt grepp på arbetet", men nu söker man efter "vad som är att hämta genom ett intensivt humanistiskt och samtidigt tvärvetenskapligt grepp" framhöll andra skribenter 1968 och 1969.

T G A

Jan Eriksen (Västerås)

Elektronkanon för regnmakare.

Det bör gå att framkalla regn med strålar av elektroner med mycket hög energi. Det anser en amerikansk forskare som uttalat sig i tidskriften Nature.

Om man beskjuter moln med elektroner ökar den elektriska laddningen och det borde påskynda att vattendropparna bildas menar förslagsställaren. Beskjutningen upp mot molnen med elektronstrålar gör också att luften blir mer elektriskt laddad vilket minskar risken för blixtnedslag.

TEFATSPSYKOS?

Det kom ett brev till redaktionen. Det var från en gymnasist som irriterade sig över tefatsentusiasternas bevisföring.

"Under de senaste åren har intresset för UFO (oidentifierade flygande föremål) ökat på ett ytterst påtagligt sätt. Allmänheten rapporterar om allt fler observationer, UFO-föreningar bildas, böcker i ämnet skrivs och vetenskapliga utredningar tillsätts. Det är med bakgrund av detta jag finner det motiverat att ställa frågan: Har det kommit fler flygande tefat till jorden nu än tidigare eller har något slags tefatpsykos drabbat västvärlden? Faktum är att frekvensen observationer bland befolkningen är högst i teknologiskt och kunskapsmässigt högstående nationer. Är det kanske så att begreppet UFO bara är en produkt av vår västerländska kultur och att det i själva verket inte alls finns några flygande tefat? Jag lämnar frågan obesvarad.

FRÅN ANDRA VÄRLDAR

Om vi övergår till själva tefatsobservationerna. Vad är det UFO-observatorerna ser? Är det verkligen obemannade, alternativt bemannade, rymdskepp från andra avlägsna civilisationer ute i kosmos som färdats i sekler eller årtusenden för att söka efter grannar i universum? Om så är fallet, vilket i princip inte är omöjligt, varför susar de då bara omkring i jordens luftrum för att sprida mystik och lndar bara för att skrämma vettet ur oss jordbor? Varför söker de inte någon riktig kontakt med oss?

NATURLIGA FÖRKLARINGAR

Som läsaren märker blir hela UFO-frågan en lång rad frågetecken utan tillfredställande svar. Om jag med mitt resonemang upprört någon är jag kanske skyldig er åtminstone några exempel på naturliga fenomen som kan förklara en del observationer.

En del UFO-rapporter kan vara ren bluff med kommersiell framgång som syfte. Det kan också röra sig om psykiska fenomen av typ hallucinationer. Vidare kan det vara artificiella föremål samt välkända eller hittills okända naturfenomen. Till de kända naturfenomenen räknar vetenskapsmännen bl.a. elektriska fenomen såsom klotblixtar och plasmamoln som uppträder helt slumpartat i atmosfären. Man kan lätt låta sig luras av meteoriter som med ett effektfullt ljussken förbränns i atmosfären. T.o.m. en förbipasserande konstgjord satellit kan om den belyses av solen, skina som ett klart tefat för den som råkar titta upp på natt-himlen i rätt ögonblick. Förklaringen på de okända fenomenen överlåter jag till vetenskapsmännen att söka i framtiden.

SLUTSATS

Slutligen: Naturligtvis kan flygande tefat komma för att besöka jorden, fast jag finner det mycket osannolikt att de skulle komma i större omfattning än möjligtvis ett på miljontals år. Avstånden mellan stjärnorna i vår galax och ljushastigheten som högsta gräns för all hastighet omöjliggör tätare trafik.

Medge att chansen för att ett utomjordiskt rymdskepp skulle besöka just vår planet av alla planeter i just vår tid ändå är ytterst liten"

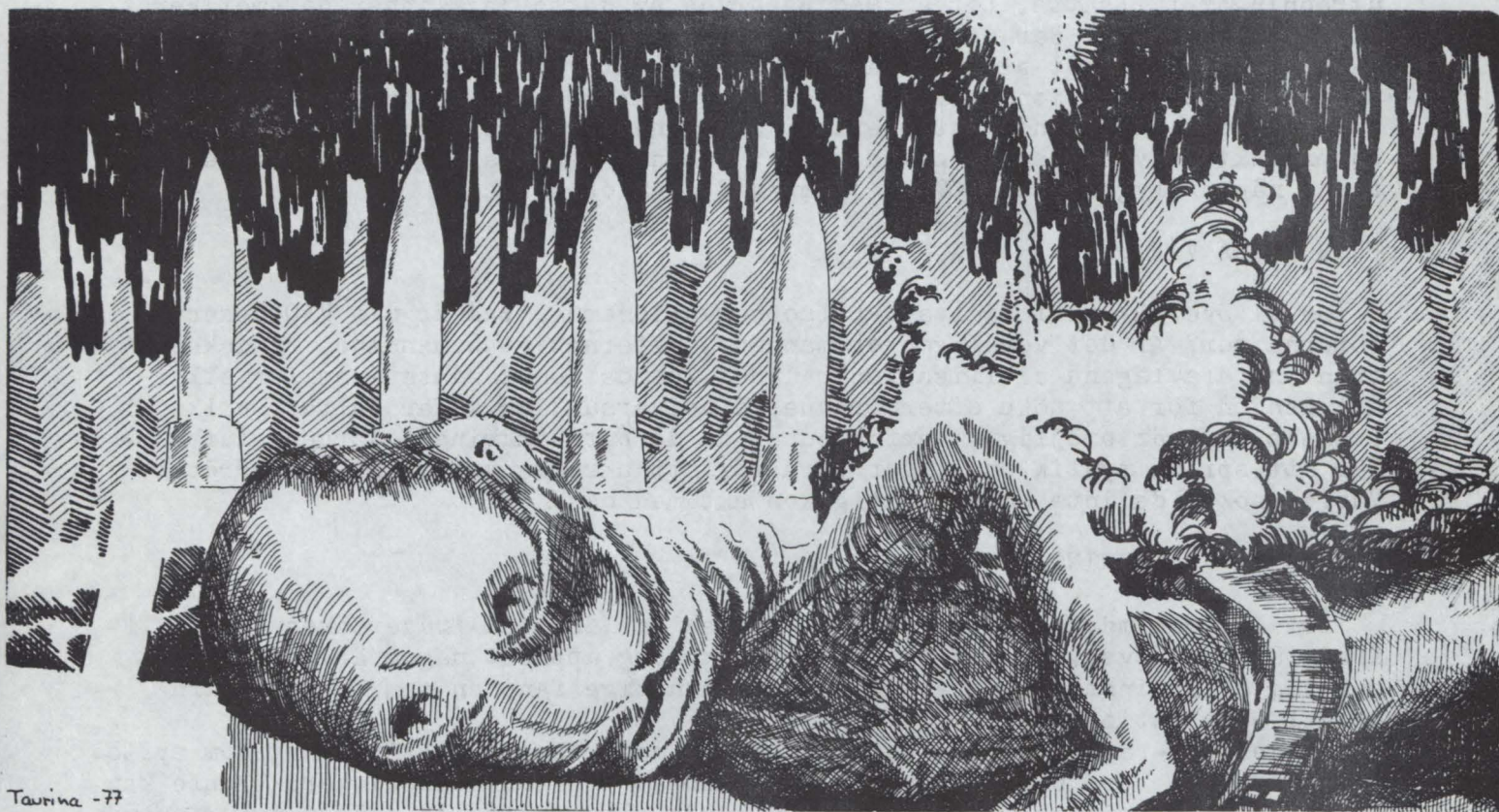
Källa: Forskning och Framsteg 5/78

Lars Hultman
N 2 A Berzeliusskolan
Linköping

DJUPHAVSKRYSSNING

AV

TAURINA

Taurina -77

Den följande berättelsen blir troligen den sista Science Fiction (SF) - historian vi tar in i Intern UFO-Sverige Information på ett tag. Orsaken till detta är att kritiska röster har höjts mot denna form av material i denna tidning. I sanningens namn skall också sägas att vi har även fått positiva brev om denna sak, där det har sagts att berättelser av denna typ ger stimulans åt fantasin och därigenom har man fått ett större arbetsfält.

Det finns två typer av SF, varav den ena skulle kunna kallas informativ SF. I berättelserna "Det flygande tornet" och "Cheops-pyramiden" som vi har haft i tidigare nummer, har varit exempel på just informativ SF. Där har författarna vävt in reella fakta i sina berättelser och därigenom har väl alltid någon lärt sig något. Kan man tänka sig sådana SF-berättelser i fortsättningen? Den andra typen av SF är den rent kommersiella och ibland tycker man att historien i sådan litteratur närmar sig gränsen till det löjliga. Våldet härskar okontrollerat och man frågar sig själv: I dessa supercivilisationer som man här berättar om har inte våldet dött ut där eller är det så här att ju mera intelligenta vi blir ju mera våldsamma blir vi?

Kan man i fortsättningen tänka sig att vi på red. här på tidningen väljer med stor kritiskhet ut de berättelser som eventuellt kan tänkas vara med i tidningen eller ska vi helt slopa SF?

Ni kan skriva och tycka i denna fråga, adressen finns på omslagsbladet. Vi slopar SF tills vi fått er åsikt. Nu till berättelsen i detta nummer. Håkan

Årtusende hade lagts till årtusende medan världen Cotaigne stilla avvaktande, styrd av människor, väntat i oceanens svarta djup. Nu hade signaler, som sa att kontinenterna åter var beboeliga, sänts ut av ytrobotarna. Hela Cotaignes befolkning var på fötter, som väckta ur en alldeles för lång vinterdvala; uppstigningen och evakueringen förbereddes...

Det var eftermiddag en arbetsdag, men Brinck, som just klev ur sin bil, hade allt annat än sitt arbete i huvudet.

Han kände sig lite trött av all uppståndelsen, liksom matt, men den svala luften fick honom ändå att känna sig ganska utvilad. Svetten under overallens textilhud frös till kittlande rännilar; hans röst var mjuk och behaglig:

-- Du Rand, jag är uppväxt i dom här trakterna... Jag vill gärna gå en sista sväng - har vi tid med det...?

-- Självklart! Vi har många timmar på oss, svarade mannen som hette Rand och slog igen bildörren bakom sig.

-- Okey, då tar vi rundan över hamnen!

De två männen gick stilla sida vid sida på en bred trottoar.

I sina sinnen kände de hur höga byggnader överdragna med metallfjäll av silver och brons kantade vägen, hur skyttelbaneleder likt trådar i ett stort spindelnät vävde ett finmaskigt garn över deras huvuden; byggde en spröd betongkonstruktion uppburen på stela pelare. Tjugofem kilometer ovanför välvde sig världen Cotaignes tak...

Brinck berättade stilla:

-- Jag hade en lycklig barndomstid. Det var så lite man behövde bekymra sig om... Varenda prång, varenda portgång eller tunnelbana i dom här trakterna minner mig om något. Nu vill jag bara gå genom hemkvatern en gång till...

-- Ja, Chainar är verkligen en vacker stad att dröja kvar i, utbrast Rand. Jag förstår att det måste vara uppslitande att lämna den, men vi måste ju alla det!

-- Jag vet, svarade Brinck. Allting måste överges...

Männen gick under ett högt valv. Det ledde dem in i en svagt sluttande gångtunnel.

Tryckluftsstyrda hissar väste bakom dem, till vänster rasslade två par rulltrappor och någon annanstans ekade ett par ensamma människors fotsteg ödsligt; de flesta hade vid det här laget letat sig ut på landet. Anknytningstunnlar anslöts på båda sidor. Antingen ledde de upp till Chainars korkskruvstorn eller ner till stadens vindlande underjordiska nivåer.

Överallt hade tiden dragit en erroderande slöja av förgäng-

lighet över människornas byggnadsverk; en grå slöja som dödat metallfjällens lyster...

Luften inomhus var uppvärmd. Bortom tunnelslutet väntade åter den råa, lite bitande kylan; om vädermaskinerna fått fortsätta att styra klimatet skulle snart hösten ha varit över och vintern tagit vid...

-- Minnen!, sa Brinck med en lätt suck. Död tid som lämnat spår... outplånliga spår... Här borta är jag född och uppväxt. Nu har dom bara kontor i det där huset, men förr fanns där ett kombinerat sjukhus och barnhus inrymt... Mina föräldrar var enkelt, hyggligt folk. Dom hade det svårt, men jag vet att dom kämpade väl. Vid deras dödsdag var jag bara tjugotvå. Dom gick i döden med värdigheten i behåll. Jag kan fortfarande komma ihåg far när han tog farväl på klinikens kala besöksrum. Min son, sa han lugnt, resan tillbaka är inte avlägsen nu. Prognoserna har blivit bättre sen när jag var ung. Din mor och jag vet att du kommer att bli en av dem som får resa tillbaka. Tänk på oss när du är framme! Tänk på oss när solen värmer din hud....!

Brinck såg ner.

-- Och nu är vi nästan där!

Rand stack handen innanför overallen och drog fram två plastöverdragna raketbiljetter. Han talade med upphetsning i rösten:

-- Det är sanning! Vi är nästan där! Vårt folks mångtusentåriga väntan är över - är det inte underbart...? Framtiden är vår och ingenting kan hindra oss!

Chainars Plaza bredde ut sig över ett vidsträckt området som förvandlats till en underbar park; långt under dånade hundratal bilar genom motorvägstunnlarna bort från mångmiljonstaden, ut mot landet. Vid middagstid hade dom räknats i tusental...

-- Vi måste tro så, instämde Brinck.

Det Stora Havets bränningar slogs till frädga mot kajerna i Chainars hamn. Sjöfågel tumlade skrikande om i den oroliga luften. För en vecka sen hade här legat smäckra, medeltunga fraktskepp förtöjda, men trafiken hade inställts; de var nu uppdragna och väl fastlåsta i sina torrdockor.

Automatstyrda lastkranar på långa spindelben kantade kajerna.

Brinck och Rand noterade med intresse deras sinnrika konstruktion, men snart styrdes stegen tillbaka till bilen.

Brinck spände dröjande på sig säkerhetsbältet.

-- Chainar är en vacker stad att tillbringa sina dagar i,

sa han, och Cotaigue är en underbar värld, men vad är det som säger att den andra världen är lika skön...?

-- Ingen vet, förklarade Rand. Ingen vet. Våra robotar berättar bara att vi kan andas atmosfären, att temperaturen och strålningen inte dödar oss - men vad är det som säger att det är en vacker värld...?

Brinck vred om tändningen och stack händerna i styrhusets ovala hål.

Då kom skalven!

En serie stötar fortplantades plötsligt genom Chainars mark, ruskade liksom varsamt om hela den etthundratjugo kilometer vida cirkelvärlden, fick alla städerna att darra, skogarna, den torra, ogästvänliga stäppen och de perifera ökenområdena som var direkt obeboeliga. Hela Cotaigue vibrerade...

Människorna stannade upp, hundratusentals ögonpar vändes upp mot himmelen, men kunde inte, när väl de första jordskalven klingat bort, känna något ovanligt. Ändå visste de alla exakt vad som hade inträffat - världen Cotaigue hade lösgjorts från havsbotten; uppstigningen, som skulle komma att ta flera timmar i anspråk, var påbörjad.

Resan tillbaka var inte längre en dröm...

På avskjutningsrampen i Monton stod tolv raketskepp startklara förberedda enligt en uråldrig ritual som människornas förfäder maskinprogrammerat när de för länge sedan konstruerade Cotaigue och dess grannvärldar och sänkte dem i havet.

Monton var vackert inbäddad i grönskande lövskog; Cotaignes växtlighet hölls vid liv av tusentals kallstrålande lampor. Runt omkring fanns ängar, stenmurar, ladugårdar och snirklande landsvägar som löpte parallellt med telefonstolparnas rader. Hade det inte varit för en ovanlig stenformation, en så kallad Nagy, så skulle ingen kunnat misstänka att Monton förberetts som evakueringsplats.

Brinck och Rand gick med dröjande steg över en äng bort mot den ståtliga, delvis lavatäckta, stenen. Den var infattad av cetimeterstora metallkulor, och i läshöjd fanns två oxidtäckta skriftplattor fastskruvade. Nagyns bas omgärdades av flera mindre stenar.

Ett nytt jordskalv vibrerade genom marken, men raketskeppen stod stadiga, som fastgjutna i betongrampen.

Rand lät fingrarna smeka inskriptionens reliefbokstäver.

Han förstod inte att tolka dem; en hemlighet fanns under hans

känsliga fingertoppar, för alltid undflyende hans intellekt.

-- Jag undrar vilka dom var?, sa han fundersamt. Om dom var människor - hur kom det sig att dom måste överge sin gamla värld?

-- Tiden har suddat ut dom flesta spåren. De som finns kvar förmår vi inte att tolka...

-- Vi kan ju gissa...

-- Vi måste gissa för vi får aldrig reda på orsaken, konstaterade Brinck säkert, men, han nuddade den kalla stenen, vi som verkligen vill lätta på det förgångnas tunga förhången, vi som vill veta för att bättre kunna förstå människans situation idag; för oss är det fruktansvärt att de sista spåren snart måste utplånas... Ingenting kan rädda Cotaigue från undergång...

Den råa kvällsluften låg an mot männens ansikten likt kalla handflator; som skira, halvt kristalliserade ridåer rörde sig deras andedräkter i takt med att de talade.

-- Men, fortsatte Brinck, allting är otroligt fint uttänkt. Låt säga att chansen att vi, dom nya människorna, ska kunna leva utan att råka in i våra förfäders fatala situation, låt säga att den ökar om vi inte vet...

Rand funderade en stund.

-- Det låter ganska rimligt, sa han sen.

-- Kom nu! Vi måste anmäla oss för registrering...

Långt under männens fötter, i bergsrum stora som katedraler, brusade tusentals människoröster, susade genom luften likt en hymn, en lovsång till gudarna.

Och för var minut som gick, för vart jordskalv som fick världen Cotaignes grundvalar att skälva, närmade sig undervattensön havsytan.

Trots att genombrottet skedde under minsta möjliga stigningshastighet kom ett helt otroligt himmelssceneri att utspelas medan skalv på skalv med fruktansvärd styrka fick städerna att börja rämna. Det var som om himmelen med ens delats in i tusentals pulserande ringar, som av fasetter, som om dom föll sönder gång på gång i allt mindre beståndsdelar ju närmare ytan Cotaigue kom. Och så fick det solupplysta havsvattnet domens centralparti att skina upp; en smaragdgrön, sedan skirt ljusgrön, vibrerande dimma som flammade och gnistrade, som bröts sönder i miljarder reflexer, solkatter och fräsande, skummande vattenkaskader.

Mäktiga, skugglika vattenringar, rullade nedför domens kanter, lade kilometer på kilometer med kuslig hastighet bakom sig, och miljoner och åter miljoner ton havsvatten klövs, bröts sönder,

kastades, vräktes hundratals meter upp i luften i silverplymer, krokade och föll under orkanlika rytanden...

Påfrestningarna på Cotaignes barriärer blev enorma.

Så hade himlavalvet med ens blivit mjukt ljusblått; ett behagligt ljus som lade undervattensön i en bättre dager. I öster tycktes en ofantligt stor, värmande eld hasta fram och tillbaka, liksom mest på måfå rita värmande streck över himlavalvet; det var solen. Äntligen hade det efter tusentals år blivit dag över världen Cotaigne igen...

Svallvågorna avtog för var minut som gick. I takt med de bortdöende dyningarna stabiliserades solens position för att snart bli helt fastlåst.

Sirener tjöt, människorna kom på fyrdubbla led fram ur de underjordiska skyddsrummen och klev upp på raketskeppens landgångar och började gå ombord. De hade inte många minuter på sig. Cotaigne hade skadats svårt och skulle snartsjunka tillbaka ner i djupet. Trots tidsbristen utbröt aldrig panik.

Dova knallar från explosioner som sprängde hål på barriären hördes, vinden ökade i styrka när den blandades med den nya världens saltmättade havsbris och människorna kände förundrade hur solens ljus likt varma händer smekte deras kroppar. Hur solstrålarna lätt som fjädrar, som fjärilsvingar, dansade över deras vaxbleka ansikten, penslade dem med livets ljus, men utan att kunna ge deras döda, grågrumliga, förstörade ögon livet åter.

Brincks kalla ögon tårades. Han nästan grät.

-- Det är underbart, viskade han om och om igen, och hans vita, tunna händer kände ledstångens kalla metall långsamt bli varm under det intensiva solljuset, - det är underbart...!

Vatten blir metall.

Genom superhöga tryck kan icke-metalliska material göras metalliska. Vid Osaka universitet har man lyckats åstadkomma tryck uppåt 200 miljoner kPa ($2 \times 10^6 \text{ kp/cm}^2$). Själva pressenheten har dimensionen $6 \times 4 \times 2 \text{ m}$, medan presskammaren endast är ca 1 cm^2 stor.

Vad man studerat är främst beteendet hos vätskor och gaser vid dessa höga tryck. För vatten har man kunnat konstaterat att den elektriska resistansen praktiskt taget upphörde vid det höga trycket: 10 miljoner ohm vid atmosfärstryck blev 0,1 ohm vid ett tryck på 200 miljoner kPa. Vattnet hade blivit en metall.

Stäms på 400.000

Helsingborgs dagblad
781006

Ville inte annonsera för flygande tefat

14

Tefat

Konstruera ett flygande tefat och kom till oss – den som hinner först får 500 kr per dag under ett helt år. Har du högteknologisk utbildning och flygcertifikat – skicka in meritförteckning och en uppsats om ditt liv så erbjuder vi livstidskontrakt inom vårt svävarprogram.

Flygtekniska föreningen stoppade två annonser med det innehållet till sin årskrift, och för detta har nu skriftens redaktör, fd flygofficer stämts vid Ängelholms tingsrätt. Annonssören begär 400.000 kr, samt att en tredje annons ska publiceras i fyrfaldig upplaga.

Flygtekniska föreningen är en liten ideell förening med säte i Stockholm och lokalavdelningar i Trollhättan, Linköping och Malmö. De 1.600 medlemmarna utgöres av folk verksamma i flygbranschen. Föreningens huvudsakliga verksamhet består av att

arrangera föredrag. Man ger dessutom ut en årsmatrikel, som är självfinansierande genom annonser. Innehållet i övrigt består av medlemsförteckning, Thulin-medaljörer, olika adressregister mm.

1979 års matrikel kommer ut i

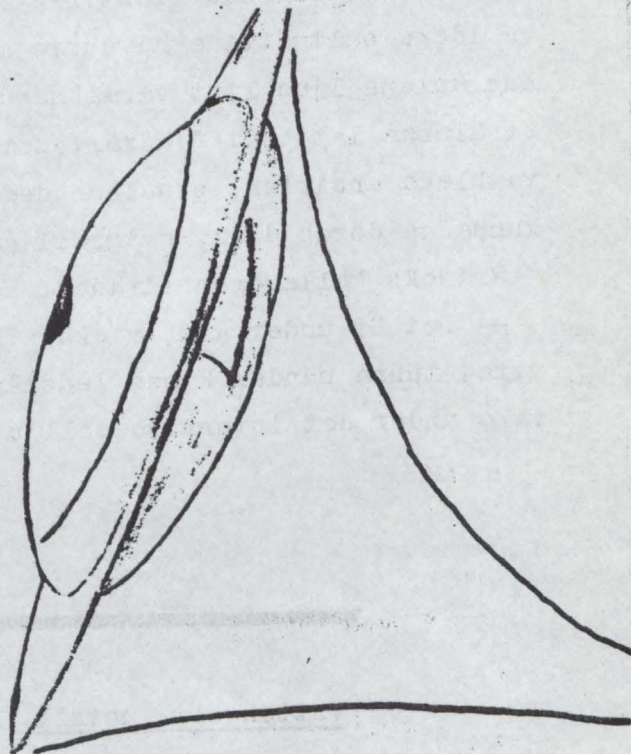
1 december. I denna utgåva begärde tekn dr Erlind Cednes från Göteborg att få annonsera. Han är ägare till Cednas Gyrocopter corp. – ett företag som inte haft någon verksamhet de senaste sex åren. Cednas framtidsperspektiv är emellertid inte av det blygsamma slaget. Han umgås med planer att konstruera flygande tefat för tre personer – rotodyn är hans egen benämning.

– Jag har gjort en marknadsundersökning som visar att vart tionde sportflygplan skulle slås ut av min rotodyn. Vårt företag skulle bli dubbelt så stort som Volvo. Men jag motarbetas från alla håll. Gyrocopter corp. är det enda privata flygproducenten i landet och det går tydligen inte an.

Den ena annonsen handlade just om tefaten. Den innehöll en skiss med vissa angivna förut-

2

Fredagen den 6 oktober 1978 HELSINGBORGS DAGBLAD

Det är årsbokens redaktör som skött handläggningen, en fd flygofficer i Ängelholm. Styrelsen uttalade sitt fulla förtroende för denna när man i tisdags avslog en tredje annons, som Cednes begärde att få införa i fyrfaldig upplaga. Styrelsen betonade att den och inte matrikelredaktören är ansvarig för avslagen. Stämning har alltså riktats till fel person.

Men samtidigt som styrelsen tar på sig ansvaret bestrider man stämningsskäl. Storvulet, ihålligt, juridiskt tvivelaktigt – det är föreningens motiv till avslaget.

Nu är det oklart om det överhuvud taget är ett civilmål. Det kan ligga närmare marknadsdomstolen, och i så fall är ekonomiska anspråk utsiktslösa.

E M

2

sättningar, och vänder sig till tre kategorier. Teoretiker skulle beräkna prestanda, och för detta utlovades en belöning skattefritt på 70.000 kr. Den vars roulett-nummer föll ut först vid ett Västyskt casino blev vinnare. En annan kategori "fiffigt folk" uppmanades att konstruera ett flygande tefat och ta sig till Göteborg med detta. Belöningen 500 kr varje dag under ett år.

Den andra annonsen försökte värva personal. Erling Cednas uppger sig ha beställningar från Venezuela på 50 svävarer och för detta ändamål behövdes 3-8 konstruktörer. Med Köpenhamn som stationeringsort skulle de utarbeta en prototyp, och erbjöds vidare livstidskontrakt av japansk modell inom svävarprogrammet.

Någon verksamhet har Gyrocopter corp inte bedrivit i Sveri-

de de senaste sex åren. Bl.a. mot den bakgrunden ställde sig Flygtekniska föreningen skeptisk.

– Den första annonsen hade vi inte bara rätt att vägra, säger föreningens sekreterare Göran Lilja, vi såg det också som en skyldighet. Skatterettsligt har den ett tveksamt innehåll.

– Den andra annonsen uppmanade visserligen inte till fiffel. Men erbjudandena var så pass rundhantade att annonsören borde visat någon förmåga att nå upp till sina löften. Vi ansåg löftena helt enkelt ihålliga.

Erlind Cednas hävdar att annonserna stoppats på grund av att han är halvneger och har obekväma politiska åsikter, han är anstiftare till en grupp med "violet" partifärg.

– Befängda påståenden, säger Göran Lilja, vi har varken sett eller talat med honom.

Östersundsbo berättar: – Såg rymdklotet slå ner

Östersundsbon tror att han såg det mystiska rymdklotet strax innan det slog ned. För elva år sen fiskade han vid Rörtjärn, vid Hosjöbottnarna, och såg då ett klot som passerade i riktning Arådalen.

– Jag såg rymdklotet när det slog ned.
– Jag hörde ett fräsande ljud, ungefär som när man håller vatten i en stekpanna. Då vände jag mig om och såg en kula som for tvärs över himlen.

Det säger Torsten Norén, Östersund, som tillsammans med sin kompis Lars-Åke Olsson, Uppsala, pimpelfiskade vid Rörtjärn vid månadsskiftet april-maj 1967.

– Allting stämmer, säger Torsten.

– Klotet flög horisontellt över oss i riktning mot Arådalen.

Torstens kompis, Lars-Åke, låg och solade sig på isen. Han somnar och väcks av att Torsten ropar åt honom.

– Han trodde jag var galen, säger Torsten.

Torsten såg klotet på ett avstånd av ca 200 meter. Det befann sig på en höjd av 100 meter och han uppskattar att det var lika stort som en fotboll.

– Men det är lätt att ta miste när allt är vitt runt omkring, säger han.

Det som gör Torsten tveksam är att klotet for horisontellt och att hastigheten tycktes vara låg.

Ingen vet ännu hur länge klotet kan ha legat i Arådalen. Men det är inte omöjligt att det slog ned för elva år sen.

I går kväll hämtade svenstavikspolisen klotet tillsammans med representanter för tekniska roteln vid polisen i Östersund.

Många läsartips lämnades in till ÖP under tisdagen. Flera perso-

ner har teorier om vad slags rymdklot det är.

Torwald Møllergård, Östersund, har nyss varit på tekniska museet i Stockholm.

– Där finns liknande klot, säger han.

– Det är sådana klot som ryssarna använde när de skickade mångrus tillbaka till jorden.

Rune Ågevall i Östersund har en annan teori.

– Det är en amerikansk satellit, säger han. 1969 var Rune på milotabben i Östersund. Dit kom en exakt liknande rymdkula, som upphittats av en polisman på en avlägsen myr i stuguntrakten. Den kulan skickades ned till expertis i Stockholm. Svaret blev: en USA-satellit.

Är klotet i Östra Arådalen en tvilling?

En tredje teori är att rymdklote

härstammar från någon av de misslyckade uppskjutningarna från Esrange, Svenska rymdaktiebolagets bas i Kiruna.

– Klotet kan inte komma tillbaka, säger chefen för försöksenheten vid Esrange, Jan Englund.

– På 60-talet sköt vi upp en del klot som i och för sig kan ha kommit ända till Jämtland.

– Men de var mindre och inte särskilt hårda i ytan.

Klotet kommer nu att undersökas av FOA, som är intresserat av allt som dimper ned från rymden.

Christer Fäldin

Här studerar Torsten Norén kartan och visar var han såg klotet.

Tvärvetenskap i gillestuga

Äntligen börjar man att ta oss på allvar

— Antingen tror man på UFO eller också avfärdar man det som fria fantasier.

Mats Nilsson är ordförande i den nybildade salaföreningen för tvärvetenskap och för honom är det ingen tvekan. UFO, dvs., Unidentified flying objects, i dagligt tal flygande tefat, existerar.

Intresset för UFO har stigit lavinartat på senare år. Storfilmer som Närbkontakt av tredje graden och massmedias intresse för det "oförklarliga" har smittat av sig på allmänheten.

— Det finns folk som såg UFO på 30-talet och först nu vågar träda fram och berätta, säger Mats Nilsson. Tidigare skulle de ha blivit utskrättade.

Nu för tiden är det betydligt fler personer som vågar tala om när de sett något och UFO-föreningarna har t.o.m. utarbetat ett frågeformulär.

— Trots att uppfattningen har svängt på de senaste åren är det ändå märkvärdigt få som ringer på eget initiativ. Vi i föreningen får trycka på på olika sätt.

FÖRENINGSLOKAL I GILLESTUGA

Salas amatörförening för tvärvetenskap förkortat SAT, började sin första spirande verksamhet 1976 då Mats Nilsson och ett 20-tal andra intresserade började en studiecirkel. Den kom igång efter det att UFO-ordföranden i Köping Thorvald Bertelsen hållit ett föredrag på Sala stadsbibliotek.

De fortsatte att träffas och är nu en förening med ett 60-tal medlemmar. 20 av dessa är aktiva. Fler kan det inte vara p.g.a. lokalbrist. Just nu håller man till i Nilssons gillestuga.

— Det är för bedrövtligt, menar Mats Nilsson. Många fler vill vara aktiva men vi kan inte ta emot dem. Vi söker efter en lokal där det finns mer plats.

Mats Nilsson vill understryka att medlemmarna i föreningarna runt om i landet själva inte har sett UFO.

RAPPORTCENTRAL

— Nej, våra föreningar är inte alls grundade av några som sett UFO och sedan sagt att "nu måste vi bilda en förening". Vi är till för att allmänheten ska ha någonstans att rapportera sina iakttagelser. Om någon bland oss sett någonting är detta en ren slump.

Resonemangen att iakttagelserna är rapporterade av folk som vill göra sig märkvärdiga avvisar Mats Nilsson bestämt.

— Det var en polis i USA som för en tid sedan fotograferade en humanoid med det resultatet att han miste jobbet, frun begärde skilsmässa och mågra motståndare brände ner hans hus. Uppgiftslämnaren tjänar alltså ingenting. För det mesta är det tvärtom.

I frågeformulären är det vanligt att man uppger sig ha blivit mycket skakad av händelsen. Ännu har ingen forskning dock kommit igång om de psykiska följderna av att ha sett ett UFO.

— Jag skulle tro att det är en sådan sak som man kommer ihåg för livet. Ofta känner sig folk också olustiga. Händelsen sträcker sig över deras horisont.

I höst ska SAT försöka komma igång med ungdomsverksamhet mest riktad till barn i mellanstadieåldern.

De är väldigt intresserade av rymden, säger Mats Nilsson.

— Enligt många vittnesmål ska humanoiderna, dvs. UFO-besättningen, ha stort huvud, liten kropp och långa fingrar och de är mycket högre stående än vi. Men någon invasion är knappast aktuell, då skulle den ha skett för länge sedan.

Mats Nilsson ordförande i SAT och Anna-Nita Nilsson sekreterare är säkra på sin sak. UFO existerar. De har på senaste åren märkt en markant ökning av intresset från allmänhetens sida.

Ofta har yngre en mer tolerant inställning än äldre till sådant som inte är utforskat ännu.

KLUBBTIDNING

Man sysslar inte bara med UFO inom SAT även om det är huvudpunkten. Andra områden är astronomi, fysik, kemi, religion och parapsykologi.

— När man blir intresserad och börjar studera så märker man snart att mycket av det här hänger ihop, säger Mats Nilsson.

Föreningen träffas ofta och

har diskussioner. Mycket av det man får fram i grupperna och under de speciella temakvällarna finns sedan att läsa i klubbens tidning Sat-Urnus. Håkan Ekstrand är redaktör.

— Även massmedia i stort börjar äntligen ta oss på allvar, säger Mats Nilsson. Förut såg man ofta skämtsamma rubriker om UFO men det förekommer knappast längre. Jag tror att folk i allmänhet börjar förstå att det finns mycket mellan himmel och jord.

VESTMANLANDS LÄNS TIDNING

TORSDAGEN DEN 20 JULI 1978

— Jag tror personligen att det är mera troligt att UFO kan vara besökare från andra dimensioner än att det är besökare från andra himlakroppar. Det säger Maria Persson från Bollsta, fältforskare för UFO-Sverige.

Maria Persson, fältforskare: — UFO kan vara besök från annan dimension

KRAMFORS (VA) — UFO verkar vara intelligent styrda och varelser har setts i närheten av dem. Personligen tror jag att det kan röra sig om besökare från en annan parallell dimension, hellre än besökare från rymden. Avstånden

verkar göra det omöjligt.

Så säger Maria Persson, fältforskare för UFO-Sverige. Maria bor i Bollsta och är trots att hon ännu inte blivit sexton, fältforskare sedan ett år tillbaka, utbildad av UFO-Sverige. Hon är

en av 160 fältforskare i Sverige.

— Men jag tror på liv på andra himlakroppar, säger hon, men avstånden verkar göra besök från dem omöjliga.

Hon berättar också att man bland UFO-folk inte vill kännas vid beteckningen "flygande tefat". UFO är något som omfattar betydligt mera än flygande tefat.

— Vi säger inte att alla oidentifierade objekt (= UFO) är flygande tefat.

BESIKTNING

Som fältforskare är Maria den som först kommer i kontakt med folk som anmäler att de sett UFO. Hon tar kontakt med dem, ger dem ett formulär där de lämnar uppgifter om ufot och hon

ser till att detta kommer in till rapportcentralen i Köping. Hon är också den som ska göra besiktningar på landsningsplatser, även om något sådant inte har varit aktuellt för hennes del ännu.

Hur börjar man då med sådant här? Varför är hon intresserad av UFO?

MORMOR BERÄTTADE

— Jag blev intresserad när jag 9-10 år gammal hörde mormor berätta om böcker hon läst om det här. Jag började läsa själv, och så småningom kom jag med i UFO-Sverige.

Maria säger att hon har sett något som kan betraktas som UFO. Vad det var vet hon inte, men hon tror själv inte att det rörde sig om något flygande tefat. Det kan ha varit något helt naturligt.

FINT STÖD

Just nu arbetar hon hårt med att bygga upp organisationen i Ådalen, tillsammans med andra ufo-intresserade. Ett arbete som gått riktigt bra.

— Vi har också fått ett fint stöd från allmänheten, säger hon. Vi har t.o.m. lyckats få in UFO som fritt valt arbete på högstadiet i Bollsta.

Ny Lundaförening får larmcentral för UFO

I sin bostad på Norra Fälåden i Lund har Mikael Nanne inrättat Föreningen UFO-Sveriges sydligaste larmcentral

Ser ni något mystiskt fenomen på himlen – ring då UFO-Syd. På Norra Fälåden i Lund har den nybildade föreningen öppnat en larmcentral. Telefonen och radioutrustningen är bemannade i stort sett dygnet runt.

– Minst åttio procent av de inrapporterade fallen kan bortförklaras som misstolkningar av naturliga fenomen, säger UFO-Syds ordförande Mikael Nanne. Det kan vara väderballonger, joniserad luft m.m.

– Men det har gjorts observationer som inte kan bortförklaras. Om det rör sig om besök från främmande planeter eller för oss okända naturfenomen vill jag låta vara osagt.

– Vi är medvetna om att det ligger ett löjets skimmer över UFO och UFO-intresserade. Vi vill forska i UFO på ett seriöst plan. Vi är skeptiker – vi vill få fram verkliga bevis innan vi uttalar oss om UFO:s existens.

UFO-Syd är bara ett par veckor gammal. Den är den sydligaste lokalföreningen inom UFO-Sverige.

UFO-Sverige har 1 900 medlemmar fördelade på 21 lokala föreningar. Från Kiruna i norr till Lund i söder.

Rikscentralen ligger i Köping.

Telefonkedja

På larmcentralen i Lund sitter Mikael Nanne eller någon av hans tre kompanjoner i den nybildade föreningen. De bevakar telefon och radiomottagare.

När ett samtal kommer larmar UFO-Syd andra lokalföreningar efter ett visst system. Lund ringer Olofström och Markaryd som sedan ringer vidare norrut om fenomenet bedöms som intressant.

Alla inkomna samtal registreras. Lundaföreningen undersöker trovärdigheten i alla samtal. Sedan skrivs rapporter till centralen i Köping.

– Som sagt, åttio procent kan förklaras som naturliga fenomen, säger Mikael Nanne.

Vad vi söker är verkliga bevis. Ett foto eller en film duger inte. Sådana dokument är lättförfälskade. Vi kräver vittnen. Minst två eller tre personer som redogör identiskt för det inträffade.

– Visst kan folk bluffa. Och bluff förekommer i stor utsträckning på det här området. Folk vill driva med UFO-intresserade.

– Många kommer säkert att ringa hit för att luras. Men vi kommer inte att låta lura oss, säger Mikael Nanne säkert.

Oförklarligt

UFO-Syd är bara ett par veckor gammal. Ännu har man inte fått några larmsamtal. Centralen i Köping däremot får 25 samtal om dagen.

– Under förra året utredde man 300 inkomna rapporter, berättar Mikael Nanne. Av dem förblev 60 observationer utan förklaring.

– I två fall gjordes humanoida observationer. Det betyder att vittnen såg landningar och människoliknande varelser. Mikael Nannes UFO intresse väcktes genom science-fiction litteratur och fackböcker av författare typ von Däniken. På UFO-Syds larmcentral (Mikael Nannes bostad) finns mängder av UFO litteratur. Här finns också ett klipparkiv över alla UFO-observationer i Sverige sedan 1959.

Nattmänniskor

– Vad vi jobbar på nu är att få fler medlemmar, säger Mikael Nanne. Vi vill komma i kontakt med UFO-intresserade. Och mycket gärna med folk som har mobilradio. Då kan vi via vår radiosändare snabbt dirigera folk till platsen för inrapporterade observationer.

– Vi vill också komma i kontakt med folk som är ute på natten. Vaktare och polis t.ex.

För att öka intresset vill föreningen komma ut på fritidsgårdarna och visa film om UFO-fenomenen. Föreningen ska också försöka starta något slags medlemsblad.

Riksföreningen ger ut en egen tidning, UFO-information. Dessutom ger man ut ett internt medlemsblad.

Seriöst plan

– Innehållet är konfidentiellt. Jag kan inte visa det för er, säger Mikael Nanne hemlighetsfullt. Vilka hemligheter som ryms i UFO-intern vill han inte gå in på.

– Men det finns en viss konkurrens mellan olika UFO-föreningar i Sverige. En viss del av vår kunskap får inte komma ut och missbrukas. Det finns som vi ser det många icke-seriösa föreningar på det här området.

– Vi vill försöka hålla UFO-debatten på ett seriöst plan.

MÅNS IVARSSON
(text)
HERBERT TINZ
(foto)

FOTNOT: UFO-Syds larmcentral har telefonnummer 13 60 01. Radioanrop PR 11 95 21 A.

Ta järtecknen på allvar det kan vara ett

N. Bottoms
Kuriren
781027

UFO

(Kiruna Kuriren) En utställning kring UFO-problemet har under hela oktober visats i Kiruna. Arrangörer har varit Kiruna UFO-förening och stadsbiblioteket.

LKAB-ingenjören Gunnar Thorén har hållit i trådarna. Han tog för några år sedan initiativet till Kiruna UFO-förening och håller för riksorganisationens räkning i trådarna i Norrbotten. Det innebär bland annat att han följer upp de iakttagelser som görs i länet.

I anslutning till utställningen höll Gunnar Thorén vid två tillfällen ett föredrag om de s.k. flygande tefaten. Så här presenterade han ämnet:

UFO är en förkortning av det engelska "Unidentified flying objects", på svenska

Oidentifierade flygande föremål. Det är den samlande beteckningen för alla sådana föremål som uppträder i luft- rummet och inte låter sig förklaras som naturliga företeelser. Ett mera bekant begrepp för flertalet av oss torde vara Flygande Tefat. Man skulle också kunna säga att med UFO avses en luftfarkost framställd och manövrerad av en ej känd intelligens.

UFO - SVERIGE är en riksorganisation som består av drygt 2000 medlemmar från hela landet. Den styrs och utvecklas av lokala grupper. F.n. finns 22 sådana grupper varav en här i Kiruna. Som samordnande och rådgivande funktion finns en centralgrupp som väljs på ett år vid en riksstämma. För tredje året i följd fungerar Köpings UFO-förening som centralgrupp. Förutom en riksstämma hålles varje år minst två planeringskonferenser där lokala föreningar och enskilda medlemmar träffas för att diskutera verksamheten och utveckla samarbetet inom och utom landet.

Målsättningen omfattar i första hand tre saker: att få UFO-problemet accepterat som en realitet och få en seriös forskning till stånd i ämnet att utreda och dokumentera UFO-iakttagelser att samla dom som är intresserade av UFO-FRÅGAN.

Ser man på UFO - SVERIGES målsättning som är att få

UFO-fenomenet accepterat som en realitet och att få en forskning till stånd i ämnet inser man snart att våra strävanden medför vissa problem.

Varför är det då så svårt att få detta med UFO accepterat? De 10 000-tals goda och väldokumenterade rapporterna från alla delar av världen borde väl ha satt i gång en stor vetenskaplig aktivitet. Det borde väl ha talats och diskuterats öppet och allvarligt om detta.

Men så är inte fallet. Istället möter vi passivitet och nedlåtande attityder. Detta beror på

en rad psykologiska och mänskliga försvarsmekanismer. UFO har för många en dramatisk och chockerande karaktär som det skulle ta för lång tid att gå in på här. Det är ett väl känt faktum att exempelvis stora vetenskapliga landvinningar ofta har haft svårt att göra sig gällande från början. Med få undantag har vetenskapen också haft en kallsinnig inställning till UFO-fenomenen. Möjligheten till besök från främmande världar har för vetenskapsmän liksom för de flesta andra framstått som orealistisk.

Mellersta Skåne

781009

Tefat ? Liv på jorden

Den första levande organismen kom till jorden med kometer och meteoriter från yttre rymden för ca fyra miljarder år sedan.

Den teorin framlägger två av Englands mest ansedda astronomer i en ny bok.

Professorerna Fred Hoyle och Chandra Wickramasinghe skriver i sin bok "Lifeclo-ud" (Livsmoln), att det med största säkerhet finns liv på andra håll i Vintergatan.

De grundar sin teori på att man nyligen upptäckte ett antal organiska molekyler i rymden. Det innebär att byggstenarna till levande organismer finns runt om i rymden och bara kräver de rätta betingelserna för att utvecklingen skall sätta i gång.

Hoyle och Wickramasinghe tror att jordens hav och atmosfär uppstod när en komet som innehöll förelöpare till liv hamnade på jorden.

Det enorma tidsavståndet gör det omöjligt för människan att resa till andra civilisationer som kan före-

komma i världsrymden, skriver de båda professorerna.

Men med radiosignaler kan man få kontakt på kortare tid även om det ändå skulle ta några tusen år per meddelande, tillägger de. (FLT-AP).

Sovjetiska forskare:

"Bermuda- triangeln är inte farlig"

MOSKVA

Sovjetiska vetenskapsmän anser sig ha bevisat att virvlarna i den så kallade Bermudatriangeln i Nordatlanten inte är farliga för sjöfarten., uppgav TASS i går.

Under två år har forskare på sex sovjetiska fartyg arbetat i området och vetenskapsmännen har även placerat ut djuphavssonder fem kilometer ned i vattnet.

I området mellan Bermuda, Florida och Puerto Rico har sedan 1945 över hundra fartyg och ett tjugotal flygplan försvunnit under vad många kallat mystiska omständigheter. Många skribenter har förstorat och spritt rykten om de märkligheter som utspelats i Bermudatriangeln.

Även den sovjetiska expeditionen har utsatts för rykten. Men TASS förnekar att hela besättningen på ett av de sex sovjetiska forskningsfartygen försvunnit och att bara kaptenen hittats, galen. (TT-Reuter)

AB 1978-11-04

Flygande tefat slår ut Bibeln

■ Nästan 75 procent av ungdomarna i England äger en bibel men fler tror på flygande tefat och liv på andra planeter än på Gud. Detta enligt en nyligen genomförd undersökning publicerad i London. Fler flickor än pojkar äger en bibel. Endast

fyra procent hade läst Bibeln den dag de tillfrågades, nio procent uppgav sig läsa den varje vecka och 14 procent någon gång per månad. En av två visade sig tro på flygande tefat och 50 procent trodde, att det finns liv på andra planeter. Endast 26 procent uppgav sig ha en gudstro, 36 procent "trodde" att de hade en gudstro, och 12 procent trodde inte alls.

Missions-
Baneret
Nr 42/78

Hungriga barn i fattiga länder skriker mindre än mätta barn i rika länder.

Bland nutida ungdom är det ute att gifta sig. Men inne att förgifta sig.

För att bli en god soldat, måste man vara en ondskefull människa.

Avundsjuka — alla tiders folksjukdom.

Att tro blint på politiker och präster, är dålig klarsyn.

Att bli serverad ankan är inte så dumt — utom när det sker på tidningspapper.

Blommorna vid dikesrenen doftar intensivare för varje år — av bensin.

Flygande tefats-klubben vill ha flera medlemmar

Nu vill Skövdes UFO-center ha fler medlemmar. Därför ordnade föreningen ett informationsmöte i sin lilla klubblokal på Carlsrovägen 5B under måndagskvällen.

Det här handlar alltså om flygande tefat eller om oidentifierade flygande föremål som den officiella termen på fenomenet lyder.

Hittills har lokalföreningen i Skövde tio fasta medlemmar och ytterligare några sympatisörer. De samlas för att tala om sitt stora intresse och studera nya observationer. Men framför allt dokumenterar klubben de observationer som kommer till dess kännedom i Skaraborg.

Vice ordföranden Tage Bång, Töreboda, har under de senaste tre åren intervjuat tjugio personer i länet, som säger sig ha sett UFO. Uppgifterna skickas in till UFO Sverige för arkivering och utvärdering.

Tage Bång har själv inte sett någon UFO men det har föreningens ordförande Hans Andersson gjort. Det skedde vid slutet av 1950-talet i Segerstorp tillsammans med föräldrar och vänner när han var 6–7 år gammal.

Händelsen har etsat sig fast i hans minne och grundlade tidigt intresset för det här fenomenet. Iakttagelserna handlar ofta om svävande, starkt lysande skivformade eller klotformade föremål, som antingen stått stilla i luften eller rört sig med hög hastighet och ljudlöst. Beteckningen flygande Sverige långt tidigare. Många vågar inte tala om vad de har sett av rädsla för att bli förlöjlighade.

Är det här besök av utomjordiska varelser eller har fenomenen någon helt naturlig förklaring? Inte heller UFO-logerna sväljer allt.

— Vi måste sovra, berättar Tage Bång. Det som vi misstänker vara satelliter eller meteoror forskar vi inte i.

— Vi tror oss inte kunna lösa UFO-gåtan, men vi har åtminstone roligt medan vi håller på, säger han och hävdar att alltför har börjat betrakta frågan seriöst.

FOTNOT: UFO är förkortning av den engelska beteckningen Unde tefat sägs härstamma från 1947. Men observationer gjordes t ex

identified Flying Objects, som betyder oidentifierade flygande, ob-

Styrelsemedlemmar i Skövde UFO-centern, ordföranden Hans Andersson (t.v.), sekreteraren Solweig La Fata och vice ordföranden Tage Bång med bandupptagningar av iakttagelser om flygande fenomen.

Skövde Nyheter 781108

Ljusår

Våra jordiska mått meter, kilometer och mil är försvinnande små i jämförelse med universum. Vi behöver en mycket längre måttstock för att på ett bekvämt sätt kunna beskriva förhållandena i världsrymden. I detta nummer använder vi genomgående ett ljusår som måttstock. Ett ljusår är den sträcka som ljuset färdas under en tid av ett år – det är 365 dagsresor för en ljusstråle. Ljuset färdas med en hastighet av 300 000 kilometer i sekunden och på ett år hinner det 946 000 000 000 mil = ett ljusår.

I den professionella astronomiska litteraturen används vanligen i stället enheten parsec = 3,26 ljusår.

”Tefatet” i Slätte⁹ läggs till handlingarna^{Marieskeds bldn. 780915}

För fjorton dagar sedan berättade TSL om Tore Alexanderssons märkliga upplevelser och iakttagelser i Slätte. En brunbränd fläck på gräsmattan fick honom att misstänka att det rörde sig om en landningsplats för ett flygande tefat.

Ett kraftigt ljussken sågs också på vägen mellan Töreboda och Mariestad samma kväll och även på Gotland obeserverade man ett oidentifierat föremål både med blotta ögat och på radarskärm.

Vad nu detta rörde sig om kanske man aldrig får någon förklaring till men resultaten av de markprover som togs på Tore Alexanderssons gräsmatta är nu klara.

— Vi jobbar inom UFO efter principen att hitta en naturlig förklaring till sådana här observationer. Det är inte som många tror så att vi till varje pris vill ha det till att det rör sig om flygande tefat eller UFO som vi kallar det, säger Tage Bång, v ordförande i UFO-Center i Skövde.

Tage Bång är utbildad fältforskarer inom UFO och han tog prover på Tore Alexanderssons gräsmatta i Slätte. Dessa prover har nu analyserats av en expert på jordanalys och Tage Bång säger att resultaten inte bevisar något i ena eller andra riktningen.

□ INGEN STRÄLNING

— Jordproverna innehåller ingen radioaktiv strålning och det förekom ingen utstrålning av metaller. PH-värdet runt fläcken låg på 6,0 och mitt i fläcken på 5,9 vilket innebär en liten försurning.

— Detta är i stort sett vad vi fått fram av jordproverna och detta ger alltså inga belägg för att det skulle röra sig om någon UFO.

— Det kan röra sig om något organiskt ämne som orsakat den bruna fläcken på Alexanderssons gräsmatta. Vi har dock gjort prover med de flesta drivmedlen, vilka kan misstänkas i detta sammanhang, men inte fått fram någon liknande effekt.

□ KONTAKTAT FLYGVAPNET

Han säger också att han varit i kontakt med folk inom flygvapnet för att få en förklaring på fenomenet på Gotland samma kväll men det är ingen som kan säga något om detta.

— Vi går inte vidare med detta nu utan den rapport som är skriven läggs till handlingarna. Skulle det dock framkomma något som har anknytning till fallet i Slätte tar vi kanske åter upp det men nu jobbar vi inte vidare med det, säger vice ordföranden i UFO-Center Tage Bång.

UTBILDNINGSBILAGA FÖR FÄLTFORSKARE

Denna sammanställning, avsedd för tidskriften UFO-Information, visar hur UFO-Sveriges fältforskare bör arbeta vid utredningar av närobservationer och när-kontakter av 1:a och 2:a graden. (3:e graden fordrar ännu rigorösare och omkringliggande utredningsarbete).

De olika "förhöringsprotokollen" skall skrivas ut var för sig, och i två exemplar (karbonkopia), varav ett set behålles av fältforskaren. Använd det radmellanrum, som förekommer här nedan. Varje bilaga skall skrivas under med fältforskarens namnteckning.

Artikeln beskriver arbetsmetodiken och tar även upp slutbearbetningen vid UFO-Sveriges rapportcentral.

Eslövsflicka var 20 meter från UFO !

16-åriga Ann-Charlotte Abrahamsson var söndagen den 6 augusti 1978 klockan 03.15, på sin moped, på hemväg från lördagsnattens diskotekdans, då hon överraskades av ett ca 10 meter långt UFO, med fönsteröppningar och blinkande lampor. Som närmast befann hon sig ca 20 meter från farkosten.

Den här intressanta observationen kunde, som en del liknande, komprimeras till en kort redogörelse i sammanställningen "Hänt sen sist".

Många läsare, och framförallt kritiker och skeptiker, frågar sig ofta hur vi inom UFO-Sverige genomför sådana här utredningar. Man tror, att vi klarar av allt med ett telefonsamtal på ett par minuter, eller genom att sända iväg och få tillbaka ett av våra frågeformulär.

UFO-Sveriges auktoriserade fältforskare arbetar i regel rigoröst och effektivt, och brukar snabbt vara på hugget för att på plats rekonstruera det inrapporterade fallet. Det är ofta ett tidsödande och dyrbart utredningsarbete, som i många fall utmynnar i att det rört sig om en misstolkning. Som bekant klarar vi upp närmare 80 procent av det totala rapportmaterialet.

Vi skall därför, denna gång, följa Mikael Nanne och hans medhjälpare Gert Anderssons (i UFO-Syd,Lund) utredningsarbete steg för steg, samtidigt som detta tillvägagångssätt kan ge en del fältforskare en ytterligare fingervisning om denna form av uppsökande utredningsmetodik och typ av självständigt tillvägagångssätt.

Det material, som här presenteras, är helt oredigerade utskrifter ur utredningsmaterialet:

Primärrapporten

Inkommen rapport å telefonsvarare 1978-08-07:

Uppringarens röst: Jag heter Ann-Charlotte Abrahamsson. Jag var på väg mot Eslöv natten till söndagen klockan 3.15 ungefär, då jag snett framför mig, till vänster såg någonting ungefär 20 meter upp i luften. Rätt tyd... mycket tydligt, och ett rött blinkande sken. Jag tittade upp, men jag trodde knappt vad jag såg...

Påminnelse signal från telefonsvararen. Samtalet bryts.

Nytt samtal, uppringarens röst: Mitt namn är Ann-Charlotte Abrahamsson. Mitt telefonnummer är 0413/00000, flygande tefat.

Meddelandet slut.

Personlig telefonkontakt med uppringaren, exp. av Mikael Nanne, UFO-Syd:

Observatörens röst: - Jag har ringt SDS (Sydsvenska Dagbladet) om att jag har sett en iakttagelse så att säga.

Nannes röst (N): Ja.

- Och dom ville att jag skulle ringa er för att se om ni tyckte det verkade trovärdigt.

N: Då kanske jag kan få en noggrann redogörelse här.

- Ja, jag kom och körde från Eslöv.

N: Från Eslöv?

- Från Eslöv ja. Det var utanför.

N: Ja

- Det var klockan tre på natten, litet över, men jag var absolut... jag var inte full, jag hade inte knarkat, jag var... jag var inte trött så att säga.

N: Nej

- Så det kan inte ha varit något sånt, som många gärna tycks vilja ha det till.

N: Nej

- Och sen... ja jag tittade upp och plötsligt tyckte jag att jag såg någonting uppe i vänstra ögonvrån, och jag titta upp och såg en stor skugga och ett rött blinkande sken.

N: Skugga och rött blinkande sken?

- Ja, rött blinkande. Och jag tittade en gång till och tänkte: "Men Herregud, vad är detta?". Och jag.. jag tyckte precis att det liknade ett flygande tefat, som man kallar det.

N: Ja

- Men jag..., som sagt, tittade ner och så tittade jag en gång till.. och då var det precis mitt för mig.. om man säger, precis vid sidan om mig.

N: Ja

- Så det var ju hemskt nära.

N: 20 meter upp?

- Ja, så det var hemskt nära.

N: Ja

- Snett åt sidan så jag behövde bara lyfta huvet lite för att se det tydligt. Och då såg jag att det var ett flygande tefat. Jag är absolut säker.

N: Jaha

- Och det var ungefär 10 meter i diameter, kanske inte riktigt så stort.

N: Nej

- Och det flög med nosen nedåt.

N: Nosen neråt?

- Ja, och så hörde jag ett svagt motorljud.

N: Ja. Där är inga kraftledningar i området?

- Nej

N: Inga kraftledningar?

- Inte där jag såg i alla fall.

N: Nej

- Jag var där och tittade i går.

N: Hur länge pågick observationen?

- Förlåt?

N: Hur länge gjorde du observationen? Hur lång tid såg du det?

- Ja, en halv minut kanske.

N: Halv minut. Ja, kan jag få adressen så skall vi göra en uppföljande utredning

- Ja. Det är Ann-Charlotte Abrahamsson...(etc.).

N: Tack för att du ringde

Slut på samtalet.

Personlig intervju - sekundärrapporten

Skriftlig rapport grundad på personligt förhör med Ann-Charlotte Abrahamsson i hennes hem 1978-08-07:

Observatören befann sig, enligt egen utsago, på väg nr.17 från Eslöv mot Marieholm, klockan 03.15 på morgonen 1978-08-06 då hon ur vänster ögonvrå observerade en skugga och ett rött blinkande sken 20 m. ovan marknivå. Objektet, som var format i "traditionell tefatsform", liknade en stor skugga med skarpa konturer, och med rödblinkande lampor ca 10 centimeter i diameter, och en fönsterfläns el.likn. varierande från förmodligen utstrålade ett gult eller grönt sken. Lampan blinkade med jämna intervaller och kan ej liknas vid den typ av lampor som förekommer vid järnvägsövergångar (jvg.övergång finns ca 200 meter efter observationspunkten). Flög med nosen nedåt i syd-sydostlig riktning utmed vägens vänstra sida. Observatören mötte objektet på väg från Eslöv.

Enl. observatörens utsago finns inga kraftledningars i området och föremålet uppges ha kommit utifrån ett fält. Observationen gjordes under ungefär en halv minut. Observatören reagerade med rädsla och ville ej fortsätta observationen. Hon färdades på moped och säger sig ha upplevt att mopedmotorn saktade av, men om detta beror på att hon släppt gasreglaget eller på yttre påverkan kan hon inte uttala sig säkert om. Ev. kan även strålkastaren på mopeden ha påverkats.

Samtidigt med observationen, säger sig observatören ha uppfattat ett jämnt brummande och vibrerande ljud från objektet, som förflyttade sig långsamt i riktning mot henne. Ljudet var ej att likna vid kraftledningars surrande, ett ljud som observatören säger sig känna igen väl.

Objektet var ca 10 meter i diameter, ev. något mindre, och ovalt, ev.med kabin. Det förflyttade sig långsamt med nosen nedåt och på konstant höjd, 20 meter över marknivån, och 20-30 grader över horisonten. En vibration i marken kan ha förekommit, men observatören är ej riktigt säker på denna punkt.

Observatören kom från Eslöv där hon besökt Diskotek Vägasked. Diskoteket har ej ljusorgel, utan endast konstanta färgade lampor. Från och med påfarten till väg 17 ingen mötande eller passerande trafik förrän några hundra meter efter järn-

vägsövergången, där hon såg en bils baklyktor och först trodde, att objektet svängt och landat på vägen. Hon var i detta skede chockad.

Objektet synes ha försvunnit från platsen i samband med observationen. Ev. kan en kursavvikelse har gjorts. Inget intryck av att föremålet accelererade efter passerandet. I samband med observationen säger hon sig ha haft en känsla av att vara iakttagen från det skede då det började följa vägen på vänster sida, i motsatt riktning till observatören, med låg fart.

Längre fram på dagen, observationsdagen, säger hon sig ha haft ögonirritation (känsla av grus i ögonen) och torrhetskänsla i dem. Även torrhet i munnen och spänd hud i ansiktet. Observatören fick 1978-08-04, vid 16-tiden, nya kontaktlinser hos optiker i Helsingborg, p.g.a. närsynthet.

Vädret var vid observationstillfället mulet och svagt dimmigt, vilket bekräftas av väderstationerna på Sturup och F 10. Luftfuktigheten var hög. Vinden var väst-sydvästlig. Solen går upp 04.23 i området. Kontakter med trafikledarna på Sturup, Eslövs flygplats och flygflottiljen F 10 har givit vid handen, att inget luftfartyg har befunnit sig i aktuellt område vid tidpunkten för observationen.

Observatören ringde först SDS (Sydsvenska Dagbladet Snällposten), som bad henne kontakta UFO-Syd. Hon svarar lungt och sakligt på frågorna och försöker tänka tillbaka för att kunna ge så korrekta upplysningar som möjligt. Visar dock tendens till oro, speciellt vid besök på platsen för observationen. Hon har hittills inte haft intresse för UFO och har ej heller läst någon litteratur i ämnet, utöver någon artikel eller kort tidningsnotis, men tror dock att "något" finns. Hon har ej heller sett någon SF-film.

Vid rekonstruktion av händelseförloppet på plats, upptäcktes 250 meter från observationspunkten kraftledning. Observatören var dock aldrig i omedelbar närhet av dessa. Inga brända växtdelar eller liknande har kunnat upptäckas. Förfrågning har också gjorts i intilliggande gård, men ägaren har ej några kommentarer, och uppger sig ha sovit vid tidpunkten för obs.

Utlåtande av Hennenhefer-Heil-test utfört på observatören 1978-08-08:

Labilitetsvärde 5 poäng, dvs. personen stabil i psyket.

Intreversionsvärde 6 poäng, dvs. personen snarare extrovert än introvert.

Tfn.intervju med O.A., som hjälpte den chockade observatören hem.

Telefonsamtal med herr Olle Asplund 1978-08-07. Asplund i fråga eskorterade Ann-Charlotte hem eftersom hon var chockad och ej själv vågade köra.

N: Detta är Mikael Nanne på UFO-Syd i Lund. Jag ringer med anledning av den iakttagelse, som gjordes på vägen mot Eslöv.

- Jaha.

N: Du har träffat flickan som gjorde iakttagelsen?

- Ja, just det.

N: Och jag skulle vilja höra vad du har att säga om det?

- Ja du..., vi träffade henne bara. Vi såg ingenting själva.

N: Nähä

- Men du vet, klockan var ca kvart över tre på morgonen och vi stannade. Jag vet inte exakt vilken väg det är, hon kanske kan meddela det själv, strax innan Eslöv i alla fall.

N: Ja just det

- Och vi stannade vår bil för att byta förare, och då kom flickan precis på sin moped och ropade och stannade oss, och sa: "snälla, snälla, följ mig hem, jag har sett ett tefat, jag har sett ett tefat!". Hon var alldeles chockad, helt darrande.

N: Hon var chockad?

- Totalt! Hon var så att hon.. hon.., ja hon skakade i hela kroppen.. det är ingenting, som på något vis kan spelas, inte.

N: Nej det kan man inte

- Och.. vi körde långsamt efter hennes moped hem till den gård där hon bodde, och väckte hennes föräldrar. De ville naturligtvis lugna henne, men samtidigt påpekade dom för mig, att hon i vanliga fall var en mycket lugn flicka.

N: Ja

- Så vi föreslog dem, att vi kanske skulle ta deras bil och åka tillbaka till det där stället där hon hade sett det. Då började..., då kröp hon liksom alldeles ihop och sa: "nej,nej,nej,nej! då kommer det igen!", så där. Hon var helt nykter och hon luktade ingen sprit eller nånting. Hon verkade helt normal i övrigt, men hon var dödsförskrämd flickan. Och hon sa alltså, att hon hade sett någonting, och hon sa samma sak flera gånger och ändrade inga detaljer... att hon hade sett, vid den där järnvägsövergången som jag inte exakt kan ange var den ligger, men som man kan hitta, ett... eh.. 50 meter ovanför marken.

N: 50 meter ovanför marken?

- 50 meter sa hon till oss.

N: Jaha

- Ett runt föremål som stod snett lutat ner, och det kom ett brummande ljud ifrån det.

N: Runt föremål, snett lutat nedåt?

- Ja, och jag tror inte, jag kommer i varje fall inte ihåg det, hon sa någonting om hur stort det var. Men, att det var 50 meter ovanför marken, det sa hon, och att det brummade, och så körde hon förbi under det, och när hon vände sig om så var det försvunnet. Det var alltså allt.

N: Det var allt?

- Det var allt, ja.

N: Ja, kan jag ringa upp er igen om det skulle vara fler...

- Ja, för all del, för all del.

N: Det är jättefint

- Jag tror, att det är allt jag kan komma ihåg från den natten.

N: Det är fint. Är det någonting mer du kommer ihåg så finns vi på telefon 13 60 01 och den är bevakad praktiskt taget dygnet runt. Så du skall ha tack för hjälpen. Samtalet slut.

Förhör med observatörens moder

Förhör med observatörens moder i bostaden 1978-08-08

Utskrift av bandinspelning: (2 utfrågare N: Nanne och G: Gert Andersson)

N: Jag har mest frågat hur hon bar sig åt när hon kom hem

G: Ja, fortsatt på det

- Hur jag upplevde det när hon kom hem?

G: Ja, just det

- Ja för att ta från första stund, så låg vi och sov naturligtvis. Och jag trodde väl inte, att Ann-Charlotte skulle komma hem eftersom dom brukar övernatta rätt ofta hos varandra när det blir så sent. Men det bankade på dörren och då trodde jag, att nu kommer hon hem. Men så stod det en bil därute, och då ropade jag på min man. Jag blev rädd och tänkte, att då är det inte Ann-Charlotte, utan någon annan, varför vi gick och öppnade båda två. Och in kommer Ann-Charlotte och sa ingenting. Sedan såg jag en herre i frack och jag tänkte - man blir ju lite förvånad! Sedan började hon: "mamma, jag har sett ett flygande tefat", med en röst, som var helt olik henne. Ja, hon var hysterisk.. helt spänd i rösten och skrek ut det. Vad tänkte man då? Min första reaktion var: vad i allsin dar har du råkat ut för, vad har hänt dig på vägen hem, eftersom du inbillar dig detta? Hon har aldrig druckit förr, som jag vet, eller i alla fall inte så att jag har sett några följder av det. Så min första tanke var, att hon hade varit ute och supit, eller knarkat, eller någonting sådant. Och så sade jag, att det förstår du väl, att du inte har sett ett flygande tefat. Då märkte jag hur mannen som var med reagerade på min reaktion, att jag slog bort det så där alldagligt. Han sade, att hon upplevt någonting, och att det var helt klart. Hon var helt enkelt chockad och det gick inte att tala med henne.. hon bara ropade "det är ett flygande tefat jag har sett, det är ett flygande tefat!"

G: Grät hon?

- Ja, ett sånt där stötigt gråtande. Hon grät, men på ett sånt där stötigt hysteriskt sätt, så det var inte den där vanliga gråten, som man gråter när man är vanligt rädd eller är ledsen.

G: Hon var alltså ordentligt uppskrämd?

- Ja, hon var ordentligt uppskrämd. Hon var mer än uppskrämd - hon hade väl passerat det där stadiet.

G: Vettskrämd?

- Ja just det. Man har ju själv upplevt den där skräcken någon gång... när man tycker, att allting kallnar, att det sticker i armar, ben och mage. Och så stod vi bara en liten stund där ute och talade med den här mannen och fick hans telefonnummer. Det var liksom inte lätt att göra nånting då på natten för hon var ju så upprörd. Allt jag hade i tankarna var ju att komma in med henne och lugna ner henne. Sedan satt vi i köket och drack O'boy, och då lugnade det lite, och där-efter lade vi oss i min säng och hon fick en sömntablett. Jag låg vaken för att

se hur hon reagerade i sömnen men då sov hon lugnt. Vi vaknade tidigt allihop så vi var ju bra trötta. Och då, när vi vaknade, så började hon ältä detta igen...och berättade om det och var fortfarande uppskrämd.

N: Vad var det för sorts sömntablett?

- Det var en halv Doleron Natt, så det är ju värk, men det var det enda vi hade i huset, och jag tänkte, att det är bättre med nåt än inget alls. Hon har aldrig tagit sömntabletter någon gång, så jag tänkte, att en halv får räcka. Men, som sagt, hon vaknade tidigt så hon sov inte mer än fyra-fem timmar. Vad jag har reagerat för, var detta, att hon ville fortsätta rota i den här historien själv, så att säga. Annars har hon alltid varit sån, att när vi skall ringa till doktor och tandläkare eller frissa, så blir det: "ring mamma, jag vill inte", och så. Men i den här frågan så drog hon sig inte för att själv... Min man och jag ville väl istället dämpa ner det, få henne att glömma det och försöka få henne, att se på det som ett naturligt uttröttningsfenomen, eller någonting sådant. Det var ju min tanke, men hon ville själv fortsätta att röja lite i det så att säga.. höra om andra... hon ville inte vara ensam om att ha sett det här. Hon ville, att fler skulle ha sett det - det märkte jag så väl på henne. "Vi måste ringa polisen... vi måste ringa där och där, för att höra om fler har sett det... jag vill inte vara ensam om att ha sett det", sade hon. Hon ville få ner det på mänsklig förklaring... på naturlig nivå.

G: Det räcker väl där förmodar jag

- Ja

Förhöret slut

Fältforskarens slutrapport

Vid slutförhör med observatören 1978-08-08 uppgav hon sig känna värme i ansiktet och ha haft illamående på måndag morgon. Hon hade också varit uppskrädd hela måndagen (08-07).

Vid slutbesök i observationsområdet och dess omgivningar torsdag 1978-08-10 gjordes mätningar med Geigerräknare. Detta påvisade inget annat än normal bakgrundsstrålning.

Kontakt har tagits med Bulltofta kontrollstation, som ej kunnat lämna ytterligare upplysningar.

Observatören och hennes familj önskar fullständigt anonymitetsskydd.

Bifogat är här observatörens teckningar av objektet. Bandinspelningar och utskrifter av dessa.

Rapportcentralens uppföljning

Ovanstående handlingar, kompletterade med bandinspelningar av telefonsamtalen och de personliga intervjuerna samt observatörens egna skisser av objektet, anlände 1978-08-11 (fem dagar efter händelsen) till UFO-Sveriges rapportcentral i Köping. Samtidigt som Nanne fick primärrapporten (1978-08-07) postade han ett "UPPFÖLJNINGSMEDDELANDE" till rapportcentralen, där vi i stora drag informerades om fallet, och om att uppföljande utredning pågick.

Thorvald Berthelsen, vid rapportcentralen, genomförde nu (1978-08-11+12) vissa

efterkontroller via våra kontakter för att bl.a. kunna avskrika det sista förklaringsförsöket: helikopter.

Därefter förbereddes rapporten för redovisning i UFO-Sveriges utåtriktade organ, tidningen UFO-Information. I Nannes utredningsmaterial önskade emellertid observatören fullständigt anonymitetsskydd, vilket innebär en mindre tilltro till händelsen - framförallt från våra belackare, som gärna vill påstå, att det är vår egen fantasi som påverkar rapporterna i form av "frisering", tillägg och tendentiös redigering. Följande brev skickades därför till observatören:

Ann-Charlotte Abrahamsson,
XX-gatan 00,
241 00 ESLÖV.

Köping 1978-08-14

Från Mikael Nanne, UFO-Syd i Lund, har vi fått in rapporten om Din iakttagelse 1978-08-06. Den är synnerligen intressant och faller under kategorin närobservationer, eller som den kallas - närkontakt av andra graden.

För en del kompletterande uppgifter vore vi tacksamma att få bifogade frågeformulär ifyllt, så fort det går.

Samtidigt vill jag vädja till Dig att framträda med namn (pkt.C i formuläret) eftersom denna typ av observation är ganska vanlig och ingenting att skämmas för. Det kan vara värre att berätta om landningar, med varelsor etc., och stå med sitt namn i samband med det. Din rapport får m.a.o. större tilltro bland skeptiker om vi kan ange namn istället för "frk XX". En del går så långt, att de påstår vi själva har fabricerat berättelsen. Hoppas således på Din medverkan i denna fråga.

Bifogar här en del material, som visar vår verksamhet, för att Du lättare skall kunna ta ställning i frågan.

Samtidigt är vi tacksamma för uppgifter om något tillstött sedan händelsen, t.ex. drömmar, kroppslig påverkan etc.

Med vänlig hälsning

Thorvald Berthelsen

Observatörens skriftliga rapport av 1978-08-21

I det 4-sidiga frågeformulärets pkt C finns "anonymitetsskyddet" med frågan: Tillåter Ni att Ert namn och adress nämns i samband med observationen?

Ann-Charlotte svarade "Ja", och medverkade således till att fallet får större trovärdighet, sett ur skeptikernas synvinkel. I sin rapport skriver hon:

- Jag kom körande från Eslöv ca klockan 03.15 på söndagsmorgonen. Plötsligt ser jag ett rött blinkande sken och en stor "dimmig" skugga uppe i min vänstra ögonvrå. Jag tittar upp, och ser till min stora förskräckelse ett föremål, som jag vill kalla ett "flygande tefat".

- Jag blir mycket rädd, men kan ändå säga, att det var 7 till 10 meter i diameter, hade en eller två röda blinkande lyktor och små fasta gula, vita eller gröna ljus. Jag blir mycket rädd och tittar snabbt ner, men tittar snart upp igen och har då föremålet ca 20 meter ifrån mig, på vänster sida. Jag kan då se, att det kör med "nosen" nedåt och har fönsterliknande rutor. Jag hör också ett dovt ljud.

- Jag är fortfarande mycket rädd och tittar ner för att slippa se det. Därför kan jag ej säga vart det tog vägen. Jag kan också säga, att min moped saktade farten, men om det var jag, eller motorkrängel, kan jag ej säga.

- Jag är själv helt säker på, att jag har sett vad jag här beskrivit, i verkligheten. Jag har aldrig sett något liknande förut.

I rapporten framgår, att Ann-Charlotte har drabbats av mörkerrädsla efter händelsen.

Tråkigt rutinarbete

Att följa upp och utreda inrapporterade UFO-fall är ett tämligen tråkigt och rutinbetonat arbete - utom när det gäller närkontakter av 2:a och 3:e graden (den senare "humanoidobservationer"). Ungefär hälften av rapporterna faller bort i ett mycket tidigt skede, genom våra välutbildade fältforskares förmåga, att snabbt kunna bedöma om de är värda fortsatt utredning. Många rapporter, typ dagstidningsnotiser, kommer inte ens med i denna statistik eftersom fältforskaren inte befattar sig med material, som direkt pekar på misstolkningar. Dessa är således inte rapporter, sett ur UFO-Sveriges synpunkt, och skall beaktas vid jämförelse med statistik från utlandet. Samma sak gäller FOA:s upplärningsstatistik, eftersom man där med förkärlek arbetar med utpräglade misstolkningsrapporter och aktar sig noga för att befatta sig med de mera beviskraftiga fall, som t.ex. presenteras i UFO-Information.

Femton procent faller bort i resp. fältforskares senare utredningsskede. 35 procent hamnar slutligen hos rapportcentralen där ytterligare 15 procent faller bort i den slutliga bedömningen, som grundar sig på en rad efterkontroller, där bl.a. våra kontakter inom försvaret kommer in i bilden. Kvar har vi sedan ungefär 20 procent UFO-fenomen.

När fallet därefter är utskrivet för publicering i UFO-Information skall det, av rapportcentralen, redigeras och därefter skrivas ut på nytt en andra gång, före slutlig redigering. Skall observatörens ev. skiss tas med i tidningen? Finns det något foto i svart/vitt av observatören? Varför har inte fältforskaren bifogat sådant? Var skall vi ordna en fotograf, som till en rimlig kostnad för oss, kan åka ut och plåta observatören? Har vi råd att köpa ett foto genom ortstidningen? (Det kostar 125 kronor!) Behövs en illustration, gjord av en av våra tecknare? - en rad frågor och tidsödande arbete.

I detta fall sände vi en kopia av hela rapporten, och Ann-Charlottes egna blyerts-teckningar, till vår illustratör Chris B. Vos, som sedan försökte återge händelseförloppet, med detta material som underlag.

Därefter skall texten sättas och korrekturläsas. Den skall sedan (när det gäller en fristående artikel), pusslas ihop av Carl-Axel Jonzon och Jan Lind, med övrigt textmaterial så att allt får rum i UFO-Information på det fasta utrymmet. Ibland får det inte rum och får stå över till ett senare nummer. Sedan skall det göras lay-out, reprofotograferas, tryckplåtar och tryckas. Ihopblockning, för hand, av varje blad till över tvåtusen tidningar, häftning och renskärning! Vissa medlemmar åker regel-

bundet 50 till 60 mil för att hjälpa till med detta grovjobb.

Hur länge till går det att låta folk få betala för att få arbeta gratis ?

Alla fältforskare arbetar idéellt utan ersättning. Många utredningar kostar hundratala kronor i form av resor, ledighet från jobbet med löneavdrag, telefonsamtal, porto, film, bandkassetter etc. - och allt skall betalas med fältforskarens egen personliga ekonomi. Flera fältforskare har också satsat uppemot tiotusen kronor på avancerad utrustning, som t.ex. fjärrstyrda telefonsvarare, kameror, reportagebandspelare, filmkamera, mobiltelefon, personsökare, elektronisk mätutrustning etc. Likadant är det med de lokala UFO-Sverige-grupper som jobbar med UFO-utredningar - för att inte tala om rapportcentralens utgifter!

Flera fältforskare tvingas nu periodvis avsäga sig utredningsuppdrag, eftersom de inte har råd att utföra dem. Att arbeta idéellt och gratis, må så vara - men hur länge går det att få folk att betala hundratala kronor i månaden, av egna medel, för att göra utredningar ? Nog skulle det vara bra, att kunna ersätta dem med någonting ibland - åtminstone med bensinpengar? Och vilken uppmuntran !

Meningen är, att UFO-Sveriges stödfond skall bidra med medel också för utredning av UFO-fall. Men när inga pengar kommer in?

Bidragsgivningen ligger så lågt som ca en krona per år och medlem, om man räknar som genomsnitt. I verkligheten är det bara ett dussin medlemmar som regelbundet donerar medel, varav en enda med regelbundna större belopp om 2-300 kr. varje gång (Tack "S.B" !).

Vi vädjar därför till Dig, som fortlöpande vill ha väldokumenterade rapporter i UFO-Information, att försöka göra något för att åstadkomma detta, genom att sända in Ditt bidrag till postgirokonto 23 90 52-4 UFO-Sveriges Stödfond. Skriv "Fältforskning" i rutan för meddelande till betalningsmottagaren. Tack på förhand !

Sammanställningar eller fristående artiklar ?

Skriv också till UFO-Sveriges rapportcentral, Box 151, 731 01 Köping och tala om hur ni vill ha våra svenska utredningar presenterade: Skall de göras i fristående artiklar med mera detaljer, som tar upp t.ex. lägeskisser, molnighet, väder och vindstyrka - textmaterial, som många läsare kanske tycker är onödigt och tråkigt läsning och som gör artikeln torr? Eller skall de publiceras i sammanställningen "Hänt sen sist", enligt nuvarande utformning - snabbt och lättläst?

Skriv också ned era synpunkter på övrigt artikelmaterial. Vill ni ha mera orienterande artiklar om vad som händer inom UFO-forskningen i övriga världen, nya hypoteser eller vetenskapligt orienterande artiklar? Vill ni, i brist på svenska närkontakter, ha utländska sådana istället?

Det är Din tidning och vi vill höra Din mening !

Thorvald Berthelsen